

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Tractatus Iuridico-Politicus De Iure Superioritatis Ac
Summa Potestate Rom. Pontificis**

Wesseling, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1662

Laconica Expositio S. R. Imperii unà cum Genealogia Imperatorum è
Domibus Austriaca, & Ottomannica, aliorumque Cæsarum, & Principum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64514)

LACONICA EXPOSITIO
S. R. IMPERII

intra curru

Genealogia Imperatorum

è Domibus Austriaca, & Otto-
mannica, aliorumque Cæsa-
rum, & Principum.

IMPERIUM Romanum, quod
sub Trajano Imperatore se ex-
tendebat ab Oceano Hyberico
ultra Tygrim, & ab Oceano
Atlantico usque ad sinum Per-
sicum, & ab Atlante usq; ad Sylvam Cale-
doniam, &c. coepit declinare sub Imppp.
Galba, Othone, & Vitellio propter bella
civilia omnium malorum fomenta, sicut
nuper à Gallis, Suecis, & aliis inimicis Ro-
mani Imperii experti sumus. Reduxit Im-
perium *Constantinus Imp.* ad pristinum sta-
tum, siquidem bella domestica extinxit,
tenuitque Principes Imperii barbaros, &
inimicos sub freno, sedem Imperialem
Româ Byzantium curatus à lepra transtu-
lit, & debilitavit Imperium, quod Anno
M Do-

Domini 341. inter 3. filios divisit in Ori-
 tale, Occidentale, & Medium, relicto Pa-
 pæ Sylvestro super imperium Occidentale,
 & filios dominio, qui motis contra
 armis, seipsos, & subditum Imperium
 adeò enervarunt, ut videretur quasi corpa
 sine sanguine, & anima: Nam Franci po-
 puli intrarunt Galliam, Hunni traiecit
 Danubio Pannoniam, Wandalis sub Alarico
 Rege occuparunt Romam anno Christi
 466. Andalusiam, & Africam, Alaricus
 Lusitaniam, Gothi majorem Hispaniam
 Angli Britanniam, Burgundiones Proven-
 ciam, &c. Donec tandem Sacratissimus
 Noster Justinianus Imp. pulsus per Duce
 Belisarium Gothicis, Hunnis, & Wanda-
 lis deperdita loca recuperasset. Verum enim
 verò modico id tempore duravit. Anno
 quippe 713. Saraceni ex Soria, & Ægypto
 Africam ingressi occuparunt Siciliam,
 Hispaniam, & Anno 735. Narbonam, Aq-
 uitaniam, Tolosam, Bardeum, & vicina
 ca omnia, adeò ut Imp. urbs Constantina
 pavere cœperit, multò minùs Occiden-
 tali Imp. succurrere potuerit. Quod con-
 siderans *Leo Papa III.* eoque magis mo-
 quod Imp. Constantinopolitanos hanc

cos recipere, & quod sequi solet, omnem impietatem, & immunditiam fovere cerneret, Occidentale imp. per *Carolus M.* Francorum Regem armis, & potentia, zeloque Religionis Catholicae, & Apostolicae florentissimum transtulit ad Germanos, *Aurifod. verb. Origo. pag. 1241.* Quod contigit Anno Christi 800. teste Adone Archiep. Viennensi in Gall. dum ait: *In die sancto Nativitatis Domini ante confessionem B. Apostoli cum gloriosus Rex Carolus ab oratione surrexisset, Leo Pontifex capitulum eius coronam imposuit, sicq; ab universo populo acclamatum est: CAROLO AVGVSTO A DEO coronato MAGNO, & pacifico Imperatori Romanorum vita, & victoria.* Et fuit divisum Imp. Occidentale ab Orientali hoc modo, quod à Neapoli, & à Siponto versus Orientem cum Sicilia totum fuit Græcorum, quam divisionem, ait *Blondus*, primùm ab Irene Imperatrice fuisse admissam, & postea à Nicephoro confirmatam. Hac itaque ratione dicitur Imp. à Papa Leone ad Germ. translatum: Nam *Carolus M.* genere, & origine Germ. non minus Franciæ Orientali, quàm Occid. præerat. Et sicut Papa in persona Caroli Imp.

transtulit ad Germanos, ita quoque eis potestatem dedit eligendi Imperatores, reservando sibi approbationem, & confirmationem, quam translationem Greg. V. approbavit, & 7. Germaniæ Principes constituit, qui Imperatorem eligant, & Romano Pontifici præsentent, ut per confirmationem, coronationem, & unctionem Papæ nomen Imperatoris, & Augusti mereatur accipere, qui aliàs Cæsar, aut Rex dicebatur, vid. *Aurifod. iur. publ. d. v. Origo.*

Et certè Carolus Magnus Romani Imperatoris altitudinem adeò recognovit dependere à Papa, ut testamentum, quo Imperium inter filios diviserat, Romam à Leone approbandum remiserit, ut apud dictum Adonem, & in Annalibus Franciæ clarum est. De *Emanuele Commeno* quoque constat, eum pro consequendo Imperio non Electoribus, sed *Alexandro III. Papa* præclara munera misisse Romam, cum Fridericum à sua Sanctitate deponendum cognosceret. Mansit in domo Caroli Magni 100. ferè annos, & defecit in Arnulpho qui fuit coronatus à Papa *Formoso A. Domini 896.* Arnulpho successit Ludovicus, & huic Conradus, Conrado Henricus cum

cum titulo Regum Germaniæ (quia non fuerunt coronati à Papa) non Imperatorum, Henrico Regi successit Otto filius ejus primus post Arnulphum Imperator, coronatus, & unctus à Ioan. XII. Tandem Gregorius Papa V. instituit 7. Electores, ut dictum supra. Et licet Carolus Magnus ex missione Papæ, ut ait *Iordanus*, Imperium submiserit electioni Principum Germaniæ. Hæc tamen ordinatio locum non habuit, quamdiu domus Carolina non habuit finem, hac quippe durante, filius successit patri in imperio. Verùm constitutio Gregoriana, exclusa omni ratione hæreditariæ successionis Anno 1002. submisit Imperium electioni 7. Principum, quibus Anno 1648. Monasterii octavus accessit.

Rationes, cur sua Sanctitas S. R. Imperium, quod antea sub Car. M. erat hæreditarium, fecerit electivum, fuerunt diversæ.

1. Quod Otto III. non haberet filios.
2. Quod Papa, & Imperator Imperium debilitatum voluerint restaurare per excellentiam personæ, quæ eligeretur absque respectu successionis hæreditariæ.
3. Ad impediendam seditionem, & discordiam, quam multitudo Electorum causabat,

fabat, &c. Illo quippe tempore Imperium
 Occidentale ad magnas angustias red-
 ctum erat, & non restabat aliud præter
 Germaniam & Italiam, idque partim pro-
 pter feloniam, & infidelitatem Henr. IV.
 & V. & Friderici I. & II. Impppp. in Ro-
 manum Pontificem impiè commissam.
 partim propter ferocitatem populi, & au-
 tipathiam in Germanos, unde Rudolphus
 Imp. non tantum non curavit redire
 Italiam, sed & populis Italiæ libertatem
 vendidit, Lucensibus quidem 10000. Fla-
 rentinis 6000. scutorum; aliisque pluri-
 bus aut minoris, de quibus vide *Aurif. ver.*
Magistratus, pag. 981. Membra Imperii
pag. 1062. Rom. Imper. pag. 1567. Ubi dicitur
 mus, imperium hoc pluribus constare
 membris, quæ vel ad imperium spectant
 illudque recognoscunt, vel non recognos-
 cunt, etsi eò spectant, ut Reges Hisp. Gall.
 Daniæ, &c. Helveti, Veneti, Lombardi
 &c. Alii recognoscunt Imperatorem præ
 supremo capite, sed ad comitia non vocan-
 tur, nec ad contributiones, ut sunt Duci
 Sabaudia, Lotharingia, Brabantia, Frisia
 Lucemburgi, Burgundia, Principes Ita-
 lia, &c.

Alii concurrunt ad diätas, & contributiones, in quo gradu sunt Principes, & civitates Germaniæ, exceptis Rege Bohemiæ, & Archiducibus Austriæ, quos Carolus IV. & alii Imperatores exemerunt, ut videre est in *Aurifod. nostr. loc. cit.*

Alii concurrunt non tantum ad contributiones communes imperii, sed insuper solvunt Imperatori Tributum particulare, ut sunt Civitates Imperiales. Alii non tantum veniunt ad diätas, sed etiam ad electionem concurrunt, ut sunt 7. Electores: de quibus vide *pag. 1062. in Aurifod.* Sed strictè loquendo civitates, & Principes Imperii illi duntaxat vocantur, qui concurrunt ad comitia, & habent Imperatorem pro capite, qui iis quandoque absolute mandat, quandoque gubernat per diätas, seu conventus Imperii de consilio, & assensu Electorum indici, & celebrari solitos. Quidquid autem in diätis, seu comitiis concluditur, non potest nisi per alia comitia dissolvi, aut revocari; habet tamen Imperator absolutam exequendi, & puniendi quoscunq; etiam Principes auctoritatem, & potestatem, in qua Monarchicus status in Imperio designari solet,

ait Joan. Boter. *lib. 1. Relat. univers. p. 2. de*
Imp. Rom. Imperator itaque jure majorum
 est supremus Christianorum Princeps, &
 Caput seculare, ad illum spectat primaria
 protectio Ecclesiae, defensio Catholicae
 dei, cura pacis, & totius Christianitatis
 commune bonum, praecedit omnes Re-
 ges, & Principes de mundo, & non reco-
 gnoscit in terris equalem, nec superiorem
 nisi Deum, & Romanum Pontificem
 Christi in terris Vicarium, & Pastorem
 universalem totius Sanctae Catholicae,
 Apostolicae, Ecclesiae. Potentia, & virtus
 Caesaris magnae sunt, Carolus V. contra
 Turcam sub suis signis, & vexillis ante
 Viennam habebat 90000. peditum, &
 30000. equitum; Maximilianus II. 100000
 peditum, & 36000. equitum ad Javarinum
 absque omni defectu annonae. Et in bello
 inter Carolum V. & Protestantes rebelles
 multis mensibus sine omni fame 150000.
 armati milites substiterunt in campo, tan-
 ta erat tunc in Germania, & Hungaria re-
 rum omnium abundantia, & militaris ot-
 do. Inter Praelatos primas tenent tres Ele-
 ctiores Ecclesiastici, utpote Archiepisco-
 pus Moguntinus Archicancellarius Ger-
 maniae, Arch. Coloniensis Italiae, & Tre-

virensis Gallia, & Navarra; Archiepiscopus Salisburgensis, olim Magdeburgensis totius Germaniae primas, qui hodie propter haeresin ab Ecclesia est segregatus, sicut & Bremensis, Hamburg. Mindensis, &c.

Hos sequuntur alii 40. Episcopi, sub Archiepiscopis constituti, Magnus Teutonici Ordinis Magister, & alter Equitum S. Joannis Hierosolymit. Et 7. Abbates S. Rom. Imperii Principes, praeter alios. Inter Electores seculares primas tenet Rex Bohemiae Archipincerna multis privilegiis, & exemptionibus ab Imperatoribus donatus, & praeter alios exemptus, quia tutor, & protector Germaniae est, unde si praeter eum alius constitueretur, eum debellare posset: sicut enim coelum non patitur duos soles, sic nec Alemania duos Imperatores, duos Reges, aut Protectores, nisi Caesar voluerit. Dux Saxoniae Mareschallus, Dux Bavariae, Marchio Brandenburgensis, & Palatinus Rheni Seneschalcus, &c.

Praeter hos Electores sunt alii 34. Duces, Archiduces Austriae, Rex Hispaniae propter Burgundiam, Rex Daniae propter Holsatiam, &c. qui tamen cum discretionem comparant. Marchiones, Landgravii,
M 5 Burg-

Burggravii, Comites, Barones, & Heroes innumeri, Civitates liberæ olim erant, nunc circiter 72, vel nobiliores, ut a iunctura quæ contribuunt unam quintam illius quod in Comitibus determinatum est.

Verum inter has quædam sunt Imperiales, quæ tenentur solvere Imperatori censum, seu tributum 15000. florenorum Rhenensium; quædam *Hansatica*, & c. his omnibus habet Imperator ultra 7. milia liones proventuum. Præter hæc imperium obligatum est dare Imperatori seu potius Regi Romanorum pro coronatione, unctione, & confirmatione à Sede Apostolica suscipienda 20000. pedites, & 4000. equites per 4. menses, quod subdidium Romanum, vulgò *Römer* appellatur.

Porro imperium Germanicum in 10. Circulos dividitur, qui plusquam 20000. equites, & pedites contra Turcam, Sarcenos, & infideles mittere possent, si unquam essent, & impia Calvinistarum, Lutheranorum, Anabaptistarum, &c. quos supra diximus, hæresis non causaret discordiam. De hac re vide plura in *Aurifodina* *stra iur. publ. verb. Circuli*, pag. 170.

de 10. *Circulus Imperii*, verb. *Imperium Roman.* pag. 700. & seq. ubi de Imperio in genere, verb. *Comitia*, pag. 838. verb. *Lex Regia Germ.* pag. 924. ubi de iuramento *Cæsaris*, verb. *Imperator*, pag. 784. & 1521. verb. *Magistratus*, & *Monarchia S. R. I.* pag. 981. verb. *Membra Imperii*, pag. 1062. ubi de *Statibus*, verb. *Privilegia Electorum*, pag. 149. verb. *Quatuor Viri*, seu *Tessera-proti*, pag. 1462. ubi de 4. *Viris ex Statibus*, verb. *Regalia*, pag. 1479. ubi de *suprema Maiestate Cæsaris* agitur. Et verb. *Roman. Imp.* 1567.

Huic S. R. Imperio præfuit Augustissima, ac Serenissima Archiducalis *Domus Austriaca* à quadringentis, & pluribus annis, sub idem penè tempus, vel paulò antè, quàm *Turcarum tyrannis Christianos* divexare cœpit: Prodierunt ex hac Archidomo quindecim Sacratissimi *Cæsares*, quos inter unicus *Ferdinandus IV.* Romanorum Rex morte insperata præventus Imperiale diadema non suscepit. Reliqui omnes ad supremam coronam ex singulari Dei dispositione sublimati sunt, ne Imp. Rom. & S. Dei Eccles (contra quam portas inferi non prævalituras ipse Deus promisit)

P. 1
 2
 nimis Turcarum persecutionibus afflicta-
 retur; nulla quippe domus, aut Princeps
 Christiani orbis ad resistendum inimicis
 & propulsandas adeo aptus, aut potens est
 sicut Domus Austriaca tot regnis, ac pro-
 vinciiis hæreditariis decorata, ut sine adju-
 torio imperii sola complures reportaret
 victorias, à qua sacratissima, Deoque, ac
 Catholicæ Religionis usque ad animam &
 sanguinem devotissima domo si sceptrum
 auferatur, jamdudum vaticinatum est. co-
 ronam Imperialem non multò post ab
 Alemania fore transferendam. Ut autem
 videant universi S. Rom. Imperii incolæ
 quantum huic serenissimæ Domui sint ob-
 ligati, quamque heroica facta per suos
 quos genuit, Impp. pro conservanda Ger-
 mania salute præstiterit, nec non quam in-
 gentes insidias huic Domui Turcarum ty-
 ranni, & hæreticorum Protestantium fau-
 tores intentaverint, placuit hic, quantum
 ad jus publicum pertinet, utriusque Domus
Habsburgo-Austriacæ inter Christianos, &
Ottomanicæ inter Mahometanos Genea-
 logiam subtexere. Sunt ergò Imperatores
 post Carolum Magnum, & Saxones hi se-
 quentes numero quindecim.

GENEA-

G E N E A L O G I A

Romanorum Imperatorum è domo
Austriaca.

I.

RUDOLPHVS I.

Fuit Alberti Sapientis Illustrissimi & Excelsi Comitis Habsburgensis, & Hedviggis filiaë Henrici postremi Comitis Kyburgensis filius, natus Anno 1218. à Frider. II. Imp. è sacro Baptismatis fonte levatus, ejusque in Aula educatus.

Illius conjuges fuere, prima, Anna filia Bernardi Magni Comitis in Hohenberg. Secunda Agnes Ottonis Ducis Burgundiaë filia: ex illa 7. filios, & 7. filias suscitavit. Electus est Romanorum Rex, & Imperator anno 1273. coronatus Aquisgrani anno 1274. scripsit se Landgravium Alsatiæ, Comitem Habsburgensem, Kyburgensem, & Lentzburgensem, appellatus est *Victoriosus*, siquidem in 14. cruentis præliis magnificus triumphator extitit, sacrum Romano. Germanicum imperium, quod pro-

propter 18. annorum vacantiam, & inter-
regnum, penè dilapsum erat, restituit. Hu-
jus mortalis vitæ stadium finivit in *Go-*
merstheim anno 1291. sepultus Spiræ Ne-
metum, ætatis suæ 74. regni, & imperii
anno 18. cui tota Christianitas pro exantia-
tis curis, ac sumptibus se obstructam agno-
scit.

II.

ALBERTVS I.

Filius *Rudolphi I.* qui anno 1282. à pa-
tre, & imperio Archiducatu Austria, Du-
catu Styriæ, & Carniolæ in *feldum* datus
contra *Adolphum Imper. Romanorum*
Cæsar electus, & coronatus est Moguntia
& Aquisgrani 1298. cum conjugè sua *El-*
sabetha Meinhardi Ducis Carinthiæ filia
21. liberis procreatis, à *Joanne Duce Sue-*
viæ fratris sui *Rudolphi* filio, ejusque con-
fortibus propè *Habsburgum* perfidè truci-
datus, primò in *Königs-Feldt* sepultus,
postmodum Spiræ depositus est. Impera-
toricidæ verò ob commissam feloniam, &
homicidium gravi supplicio affecti sunt
procurante Imperio de nece sui Capituli
vindictam.

III. FR

III.

FRIDERICVS III. Pulcher.

Filius *Alberti I.* post Henricum VII. Luzelburgicum, præter suum cognatum Ludovicum IV. Bavarum an. 1314. Francofurti Cæsar electus, & anno 1315. Bonnæ coronatus est; conjunx ejus fuit Elifabetha Jacobi Regis Aragoniæ filia. A suo collega Ludovico, amisso prælio, an. 1322. biennium arrestatus, sed Ludovico punito gloriose ad clavum imperii rediit, & à Summo Pontifice solus Imperator declaratus, ac coronatus, demùm anno 1330. vitam cum morte mutavit, postquam 16. annos imperasset, & in *Maubach* magnificè sepultus est.

Post Fridericum III. ex aliis domibus Imperatores creati sunt *Car. IV. & V. Venceslaus* Reges Bohemiæ; *Fridericus* Dux Brunsvvicenf. *Iodocus* Marggravius Brandeburgensis, *Rupertus* Dux Bavariæ, *Sigismundus* Rex Hungariæ, & Bohemiæ, quorum aliqui minùs feliciter, quam Austriaci in regimine substiterunt, quia minùs in pietate, ac reverentia erga Sedem Apostolicam constantes manserunt.

IV. *AL.*

IV.

ALBERTVS II.

Archiducis Alberti, Friderici III. fratris nepos an. 1438. Rex Hungariæ, Imperator, & Rex Bohemiæ modico temporis intervallo creatus, & coronatus est, sub hoc Cæsare Belgradum, seu Alba Graca vulgò *Griechisch Weissenburg* ab *Amurathe II.* Turc. Rege obsidione cinctus, sed ab *Alberto* magna strage, & interfectione Turcarum liberata fuit. Ejus uxor erat *Elisabetha* Sigismundi Cæsaris unica filia, cum qua Hungaria, Bohemia, & Moravia pervenit ad Austriacos. Animam reddidit Hungariæ ex nimio peponum, & melonum esu, anno ætatis suæ 43. altero regiminis, sepultus in Alba regali, vulgò *Stull Weissenburg* / maximo imperii, regnorum, & Christianorum ludu.

Post hunc imperiale diadema continuè seriè apud Austriacos permansit, maxima totius Christianitatis utilitate, ac pace,

V.

FRIDERICVS IV.

Archiducis *Ernesti Ferrei* filius natus Oenoponti, an. 1415. Electus est in Romanorum

norum Regem, & Imperatorem Franco-
 furti an. 1440. coronatus Aquisgrani 1442.
 Uxor ejus erat *Eleonora* Eduardi Regis
 Portugalliae filia. Hic aestimavit scientias,
 & Doctores Equestri Ordini conjunxit, &
 Nobilibus pares esse voluit tam in Cathe-
 dralibus Ecclesiis, quam Comitiorum
 Conventibus, unde & Doctores JC. Prae-
 nobilium titulo in Recessibus Imperii
 gaudent. Obiit Lincii ad Danubium an-
 no 1493. sepultus Neostadii, anno aetatis
 suae 78. Imperii vero 54. qui sola scientia, &
 rerum experientia regebat universa.

VI.

MAXIMILIANVS I.

Filius *Friderici IV.* generosus, & ap-
 primè doctus paternis vestigiis insistens, ac
 Turcae formidabilis Imperator timore, &
 amore continuit Imperium. Hic decem
 Circulos, vulgò *Des Heiligen Römischen*
Reichs Kraissen/ nec non Cameram Im-
 perialem Spirensensem instituit. Natus est
 an. 1459. creatus *Cesar* an. 1486. Franco-
 furti, coronatus Aquisgrani. Uxor ejus
 fuit prima, *Maria* Caroli Ducis Burgun-
 diae filia, cum qua 17. Provinciae Belgicae ad
 N Austria-

P. 1
 0
 Austriacos translatae sunt, quae demum
 post Carolum V. cui omnes, & singulae sub-
 erant, per quosdam rebelles, qui Genus
 id est, *Mendici* appellabantur, teste Surio
 magna ex parte cum à juramento, tum à
 fide Orthodoxa Romano-Catholica
 emergente Joanne Calvino flagitioso quo-
 dam Sodomita, seditione orta ad Calvi-
 nismum defecerunt propter praesensam
 Ducis Albani saevitiam. Secunda uxor
 fuit *Blanca Maria* Galeatii Sfortiae Ducis
 Mediolanensis filia. Obiit Weltii an. 1518.
 Sepultus Neostadii, aetatis suae 60. Imperator
 verò 33. anno. Post ejus obitum nonnullae
 mutationes Procerum Imperii erant sub-
 incide, quas successor Carolus V. sustulit.

VII.

CAROLVS V.

Maximiliani I. nepos, Philippi I. Hispa-
 niarum, & Indiarum Regis Catholici
 lius, natus Gandavi in Flandria anno 1500.
 factus Hispaniarum Rex an. 1518. electus
 Romanorum Imperator 1519. coronatus
 Aquisgrani 1520. Sub hoc Imperatore
 gustana Confessio usque ad finem Sacro-
 Sancti, & Oecumenici Concilii Tridentini
 Regi

(cui quidam non rectè de Christo, ejusque S. Romana Ecclesia sentientes contradicebant) permiffa fuit. Graviffima bella contra Galliam adverfus Smalcaldicum Caenam, nec non in Africa gellit. Uxor ejus erat *Ifabella* Augusta Emanuelis Regis Portugallia filia; tandem rerum humanarum pertæfus, de æternitate præcogitans Imperio, & Regno Hifp. fe abdicavit. Hoc Philippo filio, illo Ferdinando fratri relicto, apud *S. Iuftum* in Hifpaniis Deo fe totum quantum, poft habitis mundanis curis, confecravit an. 1556. Ubi duobus poft annis vitam fanctè finivit, Granatæ feptultus, ætatis fuæ 59. Imperiorum verò 40. anno.

VIII.

FERDINANDVS I.

Caroli V. germanus frater natus Medinæ an. 1503. coronatus Rex Bohemiæ anno 1526. Pragæ, Rex Hungariæ Albæ Regalis an. 1527. Romanorum Rex anno 1531. Imp. an. 1558. Cum Augusta fua conjuge Anna Vladiflai IV. Hungar. ac Bohemiæ Regis filia duo illa regna Austria adjecit.

N 2

Adver-

P. 1
9

Adversus Joannem Zepusiensem bellum
excitavit pro corona Hungariæ. Expulsi
Solimannum Germaniã, & Hungariã, &
post præclaras victorias Viennæ postre-
mum clausit diem an. 1564. ætatis suæ 62.
regiminis verò 34. anno, cui regnum Ger-
maniæ, Hungaria, & totum Rom. Impe-
rium obstricta permanent, ejusque obitu
tum magno luctu Catholici contestati
sunt, hæreticum quippe ab avita religione
alienum nec aspicere voluit, nec tolera-
re, &c.

IX.

MAXIMILIANVS II.

Ferdinandi Imp. filius natus Viennæ an-
no 1527. unius anni intercapedine Re-
Hungariæ, Bohemiæ, & Imperatoris
ctus, & coronatus est anno 1562. ad 1564.
Uxor ejus erat Maria Caroli V. Imp. filia
Per suos Generales plurima in Hungaria
cum Solimanno gessit bella tutatus Imperium
rium à Turcarum infestatione, & impetente
nente ruina. Obiit anno 1576. Ratisbonæ
in Comitibus, ætatis suæ 50. regiminis verò
14. anno, postquam saluberrima consilia
de conservando Imperio Vasallis, Principibus
pib
pro
du
no
&
ma
hun
len
vur
stol
per
xit.
fuit
cipi
ni
pun
Reg
ca r
pell
tuu
Bra
Obi
post
imp

pibus, & Septemviris dedisset, & Comitia pro salute Imperii jam ferè ad finem perduxisset.

X.

RV DOLPHVS II.

Maximiliani II. filius natus Viennæ anno 1552. Romanorum Imperator electus, & coronatus anno 1575. continuis contra magnum Turcam bellis detentus, crebrò hunc immanem tyrannum prostravit opulentiis victoriis recreatus. Hujus ævo novum *Calendarium Gregorianum* à Sede Apostolica introductum fuit: magna rerum experientia, ac cœlestis vitæ exemplo præluxit. Sub ipso summa pax, & tranquillitas fuit in Imperio, nullæ externorum Principum confœderationes, sed unus omnium animus, magna subditorum Principum erga eum obedientia, & externorum Regum honor, & respectus, à magno Turca magnus Christianorum Imperator appellatus. Hujus in Aula Imperiali diem suum obiit famosus Astrologus *Tycho Brahe*, qui mira ipsi de Turcis prædixit. Obiit hic pientissimus Cæsar Pragæ an. 1612. postquam 60. annos vixisset, & 37. feliciter imperasset.

N 3

XI. MAT-

XI.

MATTHIAS I.

Rudolphi II. frater, qui eo adhuc vivente in propria persona cruenta prælia adversus Turcam suscepit, natus est an. 1557. electus Romanorum Imperator an. 1612. Sub ipso an. 1617. sumpsit exordium bellum Bohemicum cum Friderico Palatino Electore, qui se Regem facere volebat, infelicis suo successu, irritoque conatu, dum perfidiæ suæ ac commissæ in Cæsarem, & Imperium feloniam poenas daret, Altissimo Deo sic disponente, qui mandat Cæsari dari, quæ Cæsaris sunt, & Deo, quæ Dei sunt. Obiit an. 1619. Viennæ, ætatis suæ 63. regiminis verò 7. anno.

XII.

FERDINANDVS II.

Archiducis Caroli, Imperatoris Maximiliani II. fratris filius, seu nepos, natus Græcii an. 1578. creatus Romanorum Cæsar an. 1618. Rex Hungar. & Bohemiæ 1619. per suos Generales Tampir, Buquoy, Wallenstein, Papenheim, &c. adjuvante Deo, & potentissimo Principe Electore Maximiliano

liano Bavariæ Duce, sui consobrini Friderici propter Deum oblito, sui commodi propter commune bonum incurio, suæ vitæ propter Ferd. Cæsarem, & Imperium prodigo victorioso belligeravit cum Bohemis, Hungaris, confœderatis, & unitis Principibus Protestantibus Catholicæ Religionis inimicis, Danis, & Suecis, quos in fugam, & stragem dejecit, adeo ut Austria sit conservata, Bohemia subjugata, Moravia recuperata, Hungaria quoad Turcas, & rebelles tremefacta, Silesia sollicitata. Vide Constantin. Peregrin. *in suo lib. tit. Buquoy, quadrimest. iter, &c. per tot.* Obiit in magna vitæ sanctitate in suo Imperiali Palatio Viennæ anno 1637. sepultus Græcii, postquam vixisset annos 58. imperassetque 18. & 12. præclaras reportasset victorias, quarum primaria fuit in Bohemia ad montem Album, ubi Cæsar, & Bavarus cum Generali Buquoyo, &c. de parienda victoria, ob inimicorum potentiam desperantes, sed à Ven. P. *Dominico à Jesu Carm. Discalc.* confortati, eoque Patre cum Crucifixo præeunte animati prælium ingressi confœd. parta victoria internecione deleverunt. Conjuges ejus fuere, prima

P. I.
o.
 Maria Anna Wilhelmi Ducis Bavariae filia: Secunda Eleonora Vincentii IV. magni Ducis Mantuae, &c. primogenita, filia prima natus est Sereniss. Archidux Leopoldus VVilhelmus anno 1614. quem Deus Opt. Max. sospitare, ejusque bona consilia, auxilia, & felices successus pro salute imperii felicissimis incrementis secundare dignetur.

XIII.

FERDINANDVS III.

Filius Ferdinandi II, natus an. 1608. Romanorum Imperator electus, & coronatus Ratisbonae an. 1636. in praelio ante Nordlingam commisso Triumphator eximius bellum cum Gallis, & Suecis 12. annos continuavit, ac saepe contra conjunctas coronas triumphavit, donec tandem anno 1648. post sexennalem Tractatum pacis universalis *Monasterii Westphaliae* concluderetur. Obiit an. 1657. aetatis suae 49. regiminis vero 21. annor. Ex tribus uxoribus reliquit 3. filios, nempe ex Maria Philippa Hispaniarum, & Indiarum Regis filia Leopoldum Ignatium: Ex Maria Leopoldina Archiducis Leopoldi V. filia

filia Carolum Josephum natum an. 1649.
 Et ex Maria Eleonora moderna Impera-
 trice vidua Ferdinandum Josephum Aloy-
 sium. Filia ejus Maria Anna ex prima con-
 jugo est moderna Hispaniarum Regina
 Regis Philippi IV. conjunx, nata an. 1635.
 25. Maii. Quam Deus cum suo Catholi-
 cissimo Rege, & Monarcha per diu servet
 incolumem.

XIV.

FERDINANDVS IV.

Filius quoque Ferdinandi III. è prima
 conjugè natu major, genitus est an. 1633.
 electus, & coronatus Romanorum Rex
 Augustæ Vindelicorum, & Ratisbonæ an-
 no 1653. susceptis prius regnorum Hunga-
 riæ, & Bohemiæ coronis, a. 1654 pustulis,
 seu varis sublatus è vita magno omnium
 luctu, & tristitia propter innatam mansue-
 tudinem, & bonitatem.

XV.

LEOPOLDVS I.

Ferdinandi IV. Germanus frater natus
 An. 1640. quinto nonas Junii: Rex Hun-
 gariæ anno 1655. 27. Junii, & Bohemiæ 1656.

N 5

14. Se-

14. Septembr. Romanor. verò Imp. creatus 1658. 8. Julii. coronatus 15. ejusd. Francofurti. Quem Deus ter Opt. Max. in longitudine dierum cum sua sancta benedictione, & prosperitate exaltare dignetur, quatenus unanimi Electorum, & Principum Imp. robore Ottomannicam tyrannidem labefactare, atque adeò vires S. R. Imperii adaugere valeat, ut non solum perditam Christi Salvatoris nostri patriam, id est, Palæstinam, seu Terram Sanctam, sed & proprias suas, & Imperii Provincias per discordiam Christianorum, & hæresin amissas recuperare mereatur.

Habes hîc, Candide Lector, quod volumus, Laconicam Augustissimorum è Serenissima Domo Austriaca prodeuntium Christianorum Cæsarum Genealogiam initium, & progressum; unde hi ordinarii Cæsarum, & Imp. nostrorum Tituli colligi solent, quos & magnus Turca hunc in modum quandoque reperitur usurpasse; prout apud Christianos recipi solet.

Sacratissimo, & Invictissimo Christianorum longè potentissimo Imperatori, & præcunctis Regibus, & Principibus Europa Serenissimo Principi, ac Domino, D. N. Leopoldo
drum

divina favente clementia Romanorum Cæsari semper Augusto, Germania, Hungaria, Bohemia, Dalmatia, Croatia, Schlavonia, &c. Regi, Archiduci Austria, Duci Burgundia, Brabantia, Styria, Carinthia, Carniolia, Luxemburgia, VVürtembergæ, Superioris, & Inferioris Silesia, &c. Principi Suevia, Marchioni S. R. Imp. Burgovia, Moravia, ac Superioris, & Inferioris Lusatia, &c. Comiti Habsburgi, Tyrolis, Kyburgi, Goritia, &c. Landgravio Alsatia, Domino Marchia, Schlavonia portus Naonis, & Salinarum, &c. Quos omnes, vide in Aurifod. nostr. Ubi annotatum reperies, omnium Monarcharum, Regum ac Principum totius Mundi Legatos apud magnum Turcam nec sedere, nec loqui, nisi Augustissimi Romanorum Cæsaris Legatus primas consecutus orationem, & commissionem suam sedendo honorificè absolverit: Reliqui Legati suas commissiones stando proponere jubentur: nullum siquidem Imp. in mundo admittit, nisi se. & Cæsarem. Unde in actis Treugæ, & pacis inter Christianos, & Mahometanos ponuntur hæc verba: Nos duo potentissimi Imperatores, &c. Vide Aurifod. verb. Turcicum Imp.

Ad penetrandam Aurifodinam sequitur Romanorum Imperatorum numerus, & ordo.

Diximus in *Aurifod. nostra iur. pub. verb. Magistrat. suprem. seu Monarchia S. R. Imp. pag. 982. & seqq.* Romani in urbe administrationem fuisse regiam per annos 244. & exordium sumpsisse à Romulo usque ad Tarquinium Superbum, qui fuit septimus & ultimus Rex, propter violatam à filio sexto Tarquinio Lucretiae pudicitiam eiecitus. Post hunc duos Consules creatos, apud quos Summi Magistratus erant, atque eo tempore statum Reipublicae fuisse Aristocraticum, ac demum in Democratiam versum, cum summum consulari Imperium plebi communicaretur, donec tandem summi Imperii Romani statum ad unius Imperatoris Octaviani Augusti potestatem, & Monarchiam recidisset: Nam cum Caius Iul. Caesar primus Imperator debellatis omnibus adversariis Dictatoris nomen, & potestatem sibi delatam perpetuò sumeret, aliaque multa contra

contra libertatem Romanam faceret, multorum odium in se concitavit, ut tandem Romæ in Curia Pompeii à M. Bruto, Cassio, Domitio, Trebonio, aliisque 23. vulneribus crudeliter confossus perierit an. 57. post urb. condit. Quos C. Octavianus Cæsaris nepos acerrimè persecutus omnes horrendo supplicio mulctavit.

Interfecto itaque Julio Cæsare populus Rom. lege Regia omne suum jus, omneq; Imperium ac Majestatem contulit Octaviano Augusto, qui illud per se, & successores suos Imp. adeò auxit, ut totius Orbis tenerent principatum, sicque unitum mansit Imp. usq; ad tempora Constantini Magni Imp. qui illud in Orientale, & Occidentale divisit, sedem Regiam anno Christi 311. *Byzantium*, aliàs suo de nomine *Constantinopolim*, quam Romam novam, & Provinciam Thraciæ Romaniam appellari voluit, transtulit, & Romanum Pontificem Imperio Occidentali donavit.

Permansit ergò Romanorum Principatus ita divisus post Constantinum M. partim in Constantinopoli penes Imperatores Græcorum ab an. 337. usque ad an. 1441. quo Orientale Imperium sub Constantino Palæo-

Palæologo à Turcis occupatum est, partim in Roma penes Romanos Pontifices quoad Occidentale Imperium s. *Sylvestro* Papæ, & Ecclesiæ donatum usque ad *Carolum Magnum*, quem *Leo III.* Pontifex Max. suo loco Imperio Occidentali præfecit, ut dictum in *Aurifod. loc. cit. & supra, de donat. Constant.*

Sunt autem Imperatores Romani à *Cajo Jul. Cæsare* usque ad *Leopoldum I.* universim 132. quos in gratiam Juristarum, quibus hæc nomina in corpore sæpè occurrunt, placuit hic subnectere.

1. *Cajus Julius Cæsar*, à quo Rom. Aquilæ, & Cæsarum appellatio, quod ex utero matris cæsus sit, & *Domitor Gentium* invictissimus, occisus à conjuratis, ut supra an. urb. cond. 709. ætatis 56. Romanorum celeberrimus.
2. *Octavianus Cæsar August.* sub quo *Redemptor noster CHRISTUS* natus est, obiit A. Chr. 16. postquam per publicum edictum universus orbis describi jussus esset.
3. *Claudius Tiberius Nero*, sub quo *Christus* passus est, obiit A. C. 39. ætat. 78.
4. *Cajus Caligula* 30. vulnerib. confossus, interiit A. C. 48. ætatis 29. s. Ti-

5. Tiberius Claudus seipsum conficit,
A. C. 70. ætatis 64.
6. Dom. Nero seipsum confodit 70. æt. 32.
7. Servius Sulpitius Galba oecifus A. C. 71.
ætatis suæ 73, propter crudelitatem.
8. Marcus Sylvius Ortho seipsum perimit
A. C. 71. ætatis 38.
9. Aulus Vitellius occiditur A. C. 71. æta-
tis 57. Imperii mense nono.
10. Flavius Vespasianus obiit A. C. 81. 69.
11. Titus Vespas. veneno perit 83. 41.
12. Flavius Domitianus occiditur 98. 45.
13. Nerva Coccejus moritur febri, 100. 61.
14. Ulpius Trajanus obiit A. C. 119. 61.
15. P. Ælius Adrianus obiit 140. ætat. 63.
16. Antonius Pius pater Patriæ ob. 163. 75.
17. M. Aurelius Antonin. & L. Ælius Ve-
rus, hic eodem die, ille 182. æt. 59. ob.
18. Commodus interficitur 194. 31.
19. P. Ælius Pertinax post 3. menses occi-
sus A. C. 195. ætatis 67.
20. Didius Iulianus à gregario milite occi-
sus post dies Imperii 66. ætatis 56. ea
est tyrannorum merces.
21. Septimius Severus mort. 213. æt. 65.
22. Antonius Caracalla Geram Collegam
fratrem perimit, occiditur 219. æt. 29.
23. Opilius

23. Opilius Macrin. occiditur 220. æt. 54.
24. Aurelius Antoninus Heliogabalus cognom. Sardanapalus occisus A. C. 224. ætatis 18.
25. Alexander Severus occisus 237. æt. 29.
26. Julius Maximinus occisus à milite 240.
27. Gordianus occiditur 246. ætat. 22.
28. M. Jul. Philip. occiditur cum filio 253.
29. Decius Trajan. perit bello Gott. 254. 59.
30. C. Vib. Trebon. Gall. occiditur cum filio A. C. 255.
31. Aurel. Licinius Valerianus cum Gallieno fratre fit scabellum Saporis Regis Persarum ob nimiam superbiam A. C. 262. Gallienus occiditur 269. æt. 50.
32. Flavius Claudius peste moritur 271.
33. A. Quintillus venas sibi incidi jubet 271.
34. Domitius Aurelian. occisus A. C. 278.
35. Claudius Tacitus præfuit 6. mensibus obiit A. C. 279. ex timore occisionis
36. M. Annius Florianus occisus post 2. menses A. C. 279.
37. M. Aurelius Valerius Probus Hungarus occisus A. C. 283.
38. M. Aurelius Carus fulmine tactus, perit A. C. 284.
39. Carinus, & Numerianus hic paulò post inter-

interfectus, ille bello occubuit Anno Christi 284.

40. Aulus Valerius Diocletianus Dalma-
ta se abdicat 304. moritur 316. æt. 78.
41. Constantius, & Maximianus, ille obiit
A. C. 306. hic 309. aliis 311.
42. *Constantinus Magnus*, primus Impera-
tor Christianus, Christiani nominis
propagator, Imperii Orientalis con-
ditor, Apostolicæ Sedis alumnus, bi-
cipitis Aquilæ auctor, obiit. A. C. 337.
ætat. 65. Imperii 31.
43. Constantinus junior, Constans, & Con-
stantius, illis mortuis hic solus impe-
rat, obiit 361.
44. Julianus Apostata cœlitus occid. 363.
45. Jovianus moritur A. C. 364. ætat. 33.
46. Valentinianus 1. obiit 375. ætat. 55.
47. Gratianus occiditur 383. æt. 28.
48. Valentinianus junior occisus 392.
49. Theodosius Magnus ob. 395. æt. 50.
50. Arcadius, & Honorius, ille ob. 408. 31.
51. Honorius post fratrem solus, obiit Ro-
mæ A. C. 423. ætat. 39.
52. Theodosius 2. perit in venatione 439.
ætat. 49.
53. Valentinianus 3. occisus A. C. 455.

O

54. Mar-

54. Martianus moritur A. C. 457.
55. Leo Thrax cognom. Macelles ob. 474.
56. Zeno Isauricus dejicitur A. C. 476.
57. Basiliscus Victus fame perire cogitur
ob nimiam crudelitatem A. C. 477.
58. Zeno 2. vivus tumulo infertur. 491.
59. Anastasius perit fulmine A. C. 518.
60. Justinus Anicius in Thracia natus ob
iit A. C. 527.
61. *Iustinianus I.* Magnus Legumlator
Cathol. Religionis, ac S. Sedis Apo
stolicæ Protector acerrimus, plurima
rum Ecclesiarum, Monasteriorum
& Hospitalium fundator, summus
Deiparæ Virginis cultor obiit 565.
62. Iustinianus 2. obiit A. C. 579.
63. Tiberius Constantinus 2. obiit 583.
64. Mauritius Tiberius cum liberis à Pho
ca Imp. Tyranno occiditur 602.
65. Phocas impius miserè obtruncatur 610.
66. Heraclius moritur A. C. 641.
67. Heraclius junior post 4. menses ven
no sublatus est 641.
68. Heracleonas dejicitur A. C. 642.
69. Constans 2. seu aliis Constantinus 3. ob
citus in balneo. 668.
70. Constantinus 4. Pogonatus obiit 681.
71. Iustinian. 3. dejicitur 694. 72. Leo

72. Leontius occisus A. C. 703.
 73. Tiberius 3. Viſus occiditur 703.
 74. Iuſtinianus 4. occiditur 711.
 75. Philippicus Bardanes deſicitur 713.
 76. Arthemius, ſeu Anaſtaſius 2. in Coeno-
 bium detrufus 715.
 77. Theodoſius 3. abdicato Imperio fit Mo-
 nachus 717.
 78. Leo Iſauricus moritur 741.
 79. Conſtant. Copronymus ob. miſere 775
 80. Leo 4. impius moritur 780.
 81. Conſtantine cum matre Irene, ille
 moritur 788. uſque ad Carolum M.
 Papa tenet.
 82. *Carolus M.* Germanus natus in villa
Ingelheimb 2. milliaribus à Moguntia
 primus Occident. Germ. Imp. à Leo-
 ne 3. Pont. Max. inſtitutus & corona-
 tus, Monachorum Patronus, & om-
 nium Sacerdotum protector ob. 814.
 83. Ludov. Pius Regularis vitæ cuſtos 840.
 84. Lotharius 1. fit Monachus 855.
 85. Ludov. 2. Lotharii filius moritur 875.
 86. Carolus Calvus Ludov. Pii filius 876.
 87. Ludovic 3. cognom. Balbus obiit 879.
 88. Car. 3. cogn. Craſſus moritur in exil. 887
 89. Arnulphus Carolomanni filius 899.
 O 2 90. Wido,

90. Wido, & Lampertus Italiae Reges, & Imperatores decesserunt 904. & 908.
91. Ludovicus 4. è vita cessit A. C. 912.
92. Conradus 1. Dux Franconiae obiit 919.
93. Henricus 1. cognom. Auceps mort. 925.
94. Ottho 1. cognom. Magnus mort. 937.
95. Ottho 2. primi filius cognom. *Pallidus* mort., magnus Deiparae Virginis cultor, obiit 984.
96. Ottho 3. cognom. *Mirabilia* Mirabilia SS. Apostolorum Petri, & Pauli venerator assiduus, obiit 1002.
97. S. Henricus 2. cogn. Claudius, obiit 1024.
98. Conradus 2. Franconiae Dux obiit 1039.
99. Henricus 3. Conradi filius mort. 1056.
100. Henricus 4. impius moritur in excommunicatione, & sepultus est in inferno 1096.
101. Henricus V. Imp. Papae consang. obiit 1125.
102. Lotharius è Ducibus Saxoniae Rector Ecclesiae, & S. Sedis Apostolicae Venerabilis obiit 1138.
103. Conradus 3. è Ducibus Sueviae obiit 1139.
104. Fridericus 1. *Barbarossa* sub pede Romanorum Pontificis promittit Ecclesiae obedientiam, quam non praestita moritur obiit A. C. 1190.

105. Henr

105. Henricus 6. Friderici filius obiit 1197.
 106. Philipp. Friderici filius occid. 1208.
 107. Ottho 4. Dux Brunsvvicensis à Papa depositus A. C. 1210, obiit 1218.
 108. Fridericus 2. Sueviæ Dux. mort. 1250.
 109. Henricus 7. Thuringiæ Landgravius, Fundator 5. Monasteriorum ob. 1246.
 110. Guilielmus Hollandiæ Comes occisus 1255.
 111. Richardus Angliæ Rex contemptus resignat, & in clausuram se recipit 1260.
 112. Alphonfus Castellæ Rex abdicato Imperio fit Monachus 1273.
 113. *Rudolphus I.* Magnus Comes ab Habsburg. totum Imperium reformavit, & cultum divinum mirificè auxit summa cum laude, obiit 1291.
 114. Adolphus Comes de Nassou malo omine occiditur 1298.
 115. Albertus Austriacus occiditur à nepote, cum magno Imperii luctu sepultus 1307.
 116. Henricus 8. Dux, & Com. Lucemb. 1313.
 117. Ludovicus 4. Bavarus, & Frid. 3. Austriacus, ille à Joan. 22. depositus 1328. moritur 1347.

214 GENEALOGIA AUSTRIACA,

118. Carolus 4. Com. & D. Lucemb. 1387.
119. Wenceslaus Ignavus, & lusor de
aus 1400.
120. Rupertus Bavarus mortuus 1410.
121. Sigismundus Dux Lucemb. ob. 1437.
122. Albertus 2. Austr. Habsburg. ob. 1439.
123. Fridericus 4. Habsburg. Austriacus
obiit 1493.
124. Maximilianus 1. Austriacus ob. 1550.
125. Carolus V. Rex Hispaniarum re-
gnat 1556. & obiit in Monasterio
S. Justi in Hisp. 1558.
126. Ferdinand. 1. Caroli V. frater ob. 1564.
127. Maximilianus 2. moritur 1576.
128. Rudolph. 2. Maximil. 2. filius 1611.
129. Matth. Hung. Rex. Imp. obiit 1619.
130. Ferd. 2. sancto fine quievit 15. Feb. 1657.
131. Ferdin. 3. 4. Leopold. I. vide sup. & 11
Aurif.

Omnia pratererunt prater amare Deum.

*Genealogia Imperatorum è Domo
Ottomannica.*

QUam levibus principiis Imperium
Turcarum, qui se *Musulmannos* vo-
cant

cant, sub idem penè tempus, id est, anno Christi 1300. quo Serenissima Domus Austriaca per Illustrissimos Comites Habsburgenses anno Christi 1273. elevata esset, sumptis exordium per *Osmanem*, seu *Ottomanum* Tartarum, militem magni Chami, hominem audacem, & sceleratum prætextu injuriarum quarundam à Tartaris recedentem, atque in Cappadocia cum 40. equitibus montes, & aditus insidentem, ac demum profugorum militum, ac mendicorum turmis multiplicatum Cappadociam, Pontum, Bythiniam, Pamphiliam, & Ciliciam invadentem, sæpè in *Aurifodina nostra iuris publici* commemoravimus *verb. Turcicum Imp. pag. 1693. & seqq.* Ubi initium & progressum, vitam, & mores, sævitiam, & crudelitatem, arma, & potentiam contra Christicolas intueri, & admirari licebit. Sunt autem Imperatores Orientales Musulmannorum, seu Turcarum sequentes.

I.

OTTOMANNVS I.

Ertuculis, seu Ortogulis, Tartarici, seu
ut alii volunt, Turcici cujusdam Do-
mini

O 4.

mini

P. 1
 0

mini filius humilis quidem familiae, sed
 alti & magni animi, quem propter milita-
 rem experientiam, & fortitudinem Sar-
 cenorum Sultanus Beglerbegum, vulgo
 Landt Bogt in Cilicia fecerat, post cuius
 obitum an. 1300. quia nullum heredem
 reliquit, hic *Osman* vi, & armis successit in
 Imperium. Uxor ejus fuit filia Edebalis
 Turcici cujusdam Prophetæ, qui parentum
 suo celsitudinem, & gloriam suorum suc-
 cessorum prophetavit, compellavit se do-
 minatorem Asiæ minoris, seu Anatoliæ.
 obiit anno 1328. postquam 28. annos re-
 gnasset, & multos Christianos inclufit
 fet, & crudeliter ad muros civitatum sub-
 pendisset in terrorem. Vide *Aurif. p. 169.*

II.

ORCHANE S.

Filius Ottomanni I. fecit se primo co-
 ronari, ac Regem appellari, accepta
 uxorem filia Regis Caramaniæ. Is primo
 duxit Turcas trans Bosphorum in Gra-
 ciam, multosque Christianos, ac integra
 civitates sua humanitate, ac mansuetudine
 apostatare fecit, ac ditiones suas auxit. Ob-
 iit an. 1358. sui regni an. 31. De hoc vide *Au-
 rifod. pag. 1694.*

III. AMI-

III.

AMVRATHES.

Orchanis filius. Hic à Græcorum Imperatore Joanne Calo in auxilium vocatus postquam hostes ejus delessit, ac ipsi Provinciæ multum arriderent, an. 1360. cum ingenti exercitu reversus civitates Callopolim, Philopolim, & Adrianopolim, in qua residentiam suam elegit, occupavit. Hic è captivis Christianorum filiis formosiores & agiliores selegit, & in Aula sua Turcica artibus, moribus, & equestribus exercitiis erudiri mandavit, qui in hodiernum diem optimi Turcarum milites sunt, & *Ianizari* vocantur. Hic in bello contra Lazarum Servix Despotam à Ministro Lazari an. 1390. transfossus est, postquam regno suo 32. annos præfuisset, & in 73. præliis 68600. Christianos contrucidasset, *Aurifod. pag. 1694.*

IV.

BAIAZETES.

Filius Amurathis superavit Servios, Despotam in frustra concidi jussit. In Asia, & Europa unam Provinciam post aliam
 O 5 subegit;

subegit; cum etiam Hungariam intrare
 meditaretur, Rex Sigismundus electum
 exercitum 60000. Hungarorum, Gallo-
 rum, & Germanorum an. 1396. contra eum
 duxit in Serviam: At Christiani oēs cum
 exercitu 200000. Turcarum cincti truci-
 dati, & capti sunt. Post hæc Bajazetes Con-
 stantinopolim obledit, quam etiam occur-
 passet, nisi Tamerlano Tartarorum Cha-
 mo Asiam devastanti occurrere debuisset,
 à quo anno 1399. in Cappodocia cæsus, ac
 demum in cavea ferrea per universam
 Asiam cum despectu circumductus est, in
 qua anno 1402. capite colliso expiravit,
 postquam plusquam centum millia Chri-
 stianorum miserè absorbuisset, *Aurifod.*
pag. 1694.

V. VI. VII.

SOLIMANNVS, MUSA ZELEBIS,
 MAHV METES.

Bajazetes 31. genuit filios, qui de suc-
 cessione contendentes contra se invicem
 cruenta bella gessere. Solimannus carnis
 & voluptatum illecebris deditus à Musa
 seu Mose bello aggressus, & an. 1411. à ru-
 sticis cæsus occubuit: Hic vicissim à Ma-
 humete

humete captus anno 1414. strangulatus est, postquam Constantinopolim frustra obsedisset, & in Christianos plurimum sævisset. Mahumetes cum suis vicinis pacificè vixit, Christianos non adeò multum vexavit, sed quietè an. 1521. in fata concessit. De hoc vid. *Aurifod. pag. 1695.*

VIII.

AMVRATHES II.

Filius Mahumetis Constantinopolim obsedit, sed frustra; Nam Christianis occurrentibus, & obsessis viriliter repugnantibus, magno sui damno, & confusione in Asiam redire coactus est. Uxorem habuit Despotæ in Servia Georgii filiam, qui cum bellum contra Caramaniam instituisset, Ladislaus Hungariæ Rex de consilio Legati Apostolici Eminentissimi Cardinalis Principis longè prudentissimi cum valido exercitu ingreditur Mysiam, ubi apud oppidum *Varnam* res ad conflictum pervenit, in quo primùm Christiani rerum potiti, postea verò unà cum Rege, & Cardinali usque ad internecionem deleti sunt, quamvis

O 6 in

in eo prælio etiam plusquam 30000. Turcarum occubuerint. Post hoc Peloponnesum, & præcipuè Albaniam intravit; cui tamen generosus Scanderbegus Georgius Castriotus fortissimè restitit. Sæpè quoque à Joanne Hunniade cæsus est. Obiit a. 1450. postquam 31. annos regnasset, & Christianorum plusquam centum millia, aut fame, aut ferro necasset, *Aurifod. p. 1695.*

IX.

MAHV METES II.

Filius Amyrathis II. à matre sua ad Christianismum perductus, & educatus fuit. At postea defecit, & nec Christianus, nec Turca remansit. Hic a. 1453. Constantinopolim, seu Byzantium Imperatorum Orientalium residentiam cum exercitu 400000. obsedit, ac superavit, seque primum Orientalium Imperatorem constituit. Et sic augustissimum, & opulentissimum Orientale Imperium sub Constantino Magno cœpit, & sub Constantino XI. Imp. desiit, cum inexplicabili totius Christianitatis luctu, & exitio, Constantino, & Augusta cum toto Nobilissimo Gynecæo in frustra concidi, & ad turre civitatis suspen-

pendi iussis; postea tyrannus animatus intravit Pannoniam. Verum Joannes Hunniades, & Joannes Capistranus ei obviam procedentes ab Alba Græca feliciter repulerunt. Nihilominus ex post facto universam Græciam, nec non regnum *Trapezuntium* unâ cum reliquis munitissimis Provinciis *Varadinum* usque occupavit. Ab Hungaria arcebatur per Matthiam Regem potentissimum, contra quem quum nihil efficere posset, se movit in Italiam, & civitatem *Hydruntem* anno 1481. armata manu invasit, omnesque incolas ad 100000. Christianorum strangulari, & occidi mandavit. Eodemq; an. 1481. animam diabolo consecravit, & mortuus est, postquam 36. annos regnasset, duo Christianis Imperia, quatuor regna, 20. Provincias, & 200. urbes abstulisset per Christianorum Principum cenodoxiam, & dissidia: Hi enim, propter lepuseculum velitantur, aut glebam terræ quæritant. Illi vastissimas regiones depopulantur. O Vos Magnanimi Principes Christiani, quid respondebitis in tremendo iudicio, qui vineam Domini, quam feras aper exterminat, conservare debuistis? *Aurifod. pag. 1698.*

X, B A I A.

X.

BAIAZETES II.

Filius Mahumetis II. natus anno 1446. cum Sultano Alcairi, & Venetis plurima instituit bella, at non pari semper successu Christiani quippe magnas ei sæpè clades intulerunt. Et ideò ab eorum fundendo sanguine se se continuit, adeò ut contra Augustissimam Domum Austriacam nedum manum extendere ausus fuerit, sed & Imperatorem, & Regem Hungariæ in honore, & timore habuerit. Obiit an. 1512. postquam vixisset annos 76, & regnasset 31. *Aurifod. pag. 1699.*

XI.

SELIMVS I.

Filius Bajazetis II. Anno 1414. Persidem ingressus Metropolim *Taurim* occupavit, percussit Regem Ismaëlem, ac deinde Regem Cappadociæ fugavit. Post hæc in Ægyptum se contulit, Syriam, & Alcairum occupavit, duos Sultanos prostravit, ac demum vastum, & nobile illud regnum subegit. an. 1520. plusquam centum millibus Christianorum prostratis, fugatis, & captis, obiit in reditu victor, & gloriosus, cum 8. annos regnasset, & mundum terrore replevisset.

XII. SOLI.

XII.

SOLIMANNVS II.

Filius Selimi I. cruenta ubique gessit bella. Anno 1521. Albam Græcam occupavit, & an. 1522. Insulam Rhodis post mediæ anni obsidionem. Deinde a. 1526. cum 60000. Hungariam intravit, cui Ludov. Rex cum 40000. obviam processit, sed cum toto Christianorum exercitu cæsus, ac fuga lapsus in palude suffocatus est. Hinc Budâ, vulgò *Ofen* ac pluribus aliis locis in Hungaria captis, rediit Solimannus in Græciam & occupavit Insulam Necroponte. A. 1529 tertium Hungariam ingressus Joan. Zepusiensem Regem instituit, ac Viennam Austriæ Metropolim, Cæsareamque residentiam aggressus uno mense frustra obsedit, amissisq; in ea obsidione plusquam 80000 denuò contra Sophi se contulit in Persidem, ubi rerum potitus a. 1532. quarta vice cum valido exercitu rediit in Pannoniam. Verùm propter adventum Car. V. longè potentissimi Cæsar. nimio timore correptus regressus est in Thraciam. Sed anno 1541. quinta vice cum omni sua potentia reversus Budam recuperavit. Anno 1542. Albam Regalem obsidere cœpit, quam

anno

224 GENEALOGIA AUSTRIACA,
anno 1545. Catholicis circa Heterodoxos
& Protestantes refrenandos occupatis, sibi
subegit. Anno 1546. relicta Pannonia
cum novo exercitu pulsavit coronam Pe-
siae, ubi repulsam passus in octavo & ul-
timo in Hungariam introitu ante Zigetum
anno 1566. obiit, postquam 50. annos re-
gnasset, & octingenta Christianorum mil-
lia prostrasset, *Aurifod. ibid.*

XIII.

SELIMVS II.

Filius Solimanni II. Venetis Insulam
Cypri abstulit, sed non multo post à Chris-
tianis sub Duce D. Johanne de Austria
apud Naupactum totus ejus exercitus à
Imperatore funditus deletus est, unus
morbo, & afflictione correptus an. 1574.
misere periit octavo regiminis, & 48. aeta-
tis suae anno. Postquam 20000. Chris-
tianorum fame, & ferro crudeliter macta-
set. Quo tempore Turcicum Imperium
facile extingui potuisset, nisi diabolus no-
vam discordiam inter Christianos semina-
nasset, & A catholicos contra Ecclesiam
Dei, & Caesarem excitasset, *Aurif. p. 109.*
97. & 98.

XIV. ANNO

XIV.

AMVRATHES III.

Filius Selimi II. successit patri suo anno ætatis suæ 72. qui quinque fratribus suis ante oculos suos mox strangulari iussis, continua gessit bella contra Hungariam ex una, & Persidem ex altera partibus tanto furore, ac rabie, ut nulli statui, aut sexui parceret, & Christianum nomen Vulcano committeret. Hic est ille tyrannus, qui Serenissimas, & Confoederatissimas Domos Austriacam, Bavaricam, & Saxonicam ferro, ac flamma delere, & incolas Sacri Romani Imperii Principes, Episcopos, & Proceres vivos decoriare, eorumque liberos ad portas civitatum suspendere juraverat. Obiit anno 1595. postquam 21. annos regnasset, 102. proles generasset, præter 5. fratres duas gravidas novercas, & innumerabilem Christianorum multitudinem necasset.

XV.

MAHV MET II.

Amurathis III. filius suo adhuc parente crudelior 19. fratres suos, & 10. gravidas novercas interfecit, cruenta quoque bella

P

contra

contra Hungariam paravit, at sæpius
 quàm parens à ferocissimis Hungaris ca-
 sus multa fortissima loca, ac prælia amittit
 quæ ejus pater crudelissima internecione
 subegerat. Obiit an. 1604. postquam 9. an-
 nos regnasset, & 6782. vèl circiter Christianis
 nos supplicio affecisset. Hujus interitum
 gaudium attulit universæ Christianitati
 quæ tot præclaras rebus jam desperatis, ab
 Imperatore, & Domo Austriaca partas vic-
 torias intercessioni Deiparæ Virginis
 Mariæ adscribit, *Aurifod. iur. publ. p. 169.*
98. & pag. 1803. & seq. Ubi vide.

XVI.

ACHMETES II.

Mahumetis II. filius successit patri suo
 in Imperium annos natus quindecim, po-
 cem fecit cum Rudolpho II. Imperatore
 & bellum contra Perlidem instituit, pro-
 fus infortunatè, siquidem omnia perdidit
 quæ prædecessores ipsius cruenta manu ac-
 quisierant. Ex tunc Rex Persarum longè
 potentissimus Christianorum Imperato-
 rem Rudolphū II. ad confœderationem
 & perennem contra Turcas unionem per-
 traxit, quo mediante plusquam 100. milia
 liona

liones Christianorum à cæde Turcarum conservati sunt ; sed novis inter Christianos Principes propter muscam, & labruscam litibus ortis plurima loca modico tempore recuperavit. Unde magnus Persa furore percitus exclamasse dicitur : *Si Christianorum Imperator essem, duo patibula erigerem, alterum pro Regibus, alterum pro Principibus, ut pacem inter se servare addiscerent.* Obiit anno 1617. postquam 30. annos vixisset, & 15. regnasset. Vide *Aurifod. nostram iur. publ. pag. 1697.*

XVII. XVIII.

MUSTAPHAS, & OTTOMANNVS II.

Mustaphas successit fratri suo Achmeti Janizarorum ope. Quia verò nepotibus suis pepercit, Ottomannus Achmetis filius anno 1618. supra thronum positus, & Mustaphas in carceres coniectus fuit. Ille autem postquam cum Janizaris, quos omnes extirpare volebat, convenire non posset, Mustapham è vinculis reduxerunt, & ejus loco Imper. constituerunt, qui Ottomannum 1622. 4. regiminis sui an. in frustra concidi mandavit. An. tamen sequenti

Mustaphas denuò à Janizaris depositus, & in arctum Monasterium omni lumine destitutum detrusus est, ubi à vermibus consumptus expiravit. Sic transit gloria mundi, *Aurifod. pag. 1698. & pag. 1804.*

XIX.

AMVRATHES IV.

Achmethis II. filius supra thronum elevatus est, postquam Mustaphas depositus esset. Sub hoc Amurathe regnum Hungariae pacatum, & tranquillum permanens propter Cosaccorum rebellionem in Asia & Tartarorum, Persarumque motus, quos debellando suppressit. Obiit anno 1640 annos natus 33. postquam 17. annos regnasset, & 7. Christianorum Principes à rege captivos lamentabili celestium stragelasset, eò quod adversus proprium suum Caesarem ab Amurathe supplicias sollicitarent, indignum judicans, quod subditi Principes à suo capite deficerent: *Reddite ergo quae sunt Caesaris, Caesari, & quae sunt Dei, Deo.* Vide *Aurifod. nostr. verb. Turcicum Imp, pag. 1699.*

XX. IBERIA

XX.

I B R A H I M.

Frater Amurathis successit ei eodem anno 1640. qui strangulatis aliis fratribus solus remansit, is cruenta bella contra Perfidem instituit, ac Babylonem armata manu occupavit. Verum anno 1649. Imperiali throno privatus, & strangulatus est, postquam 3. Principes, 7. Comites, plures Barones, & nobiles, ac plusquam bis mille quingentos è Christiano grege sustulisset, *Aurifod. iur. publ. pag. 1700.*

XXI.

A C H M E T E S IV.

Ibrahimi filius successit anno 1648. sub idem tempus, quo pax in Germania conclusa est *Monasterii, & Osnabrugi Westphalorum*, anno ætatis suæ nono. An. 1650. cum Cæsare Ferdinando III. gloriosissimæ recordationis, pacem ad annos 22. conclusit, quam tamen nunquam exactè servavit, sed pro re nata foedi-fragus sæpè exitit, ut in moderno bello Turcico, ac Varadino Christianitati ablata manifestum est!

P 3

Quam

Quam civitatem utpote munitissimam
 seu portam Hungariæ, ac totius Sacri Ro-
 mani Imperii, nisi Christiani Principes
 omni studio recuperare conentur, ante
 quam vigilantissimus, & ad Rempub-
 licanam attentissimus Cæsar, & Im-
 perator noster *Leopoldus* cum Turca in
 Transylvania prædominante, & Regno
 Hungariæ infestante pacem inire cog-
 tur, reddent de eo in die iudicii rationem
 quod Imperatori fidelius non succurrant
 videntes Turcam instar esse draconis infa-
 tiabilis, qui unam Provinciam post aliam
 & plurima mundi Regna deglutiatur, ac
 devastet, prout patet in Ægypto, eiusque
 vicinia, ubi ex 20000. civitatibus solum
 modo 300. sunt residuæ. Vide D. Joan-
 Boter. Abbat. 2. part. relat. univers. lib. 1.
 tit. Di Casa d' Austria. Qui conservatio-
 nem Imperii Romani fermè soli Augu-
 gustissimæ Domui Austriacæ quasi divini-
 tatis ad nostram custodiam constitutæ ad-
 scribit. Et ita revera se res habet: Nam
 licet Cæsari tot milliones, tot milites, &
 obsequia, quot in *Aurifod. nostra* deser-
 ptus, quotannis ex Imperii arario com-
 petant, vix tamen Sacrum Romanum
 Impe-

Imperium suum gravat, sed ex Provin-
ciis, & Regnis suis hæreditariis amplissi-
mis, & fertilissimis omnem penè mili-
tiæ machinam sustinet, ut verè sit, &
habeatur Sacratissima illa Austriaca Do-
mus totius Christianitatis primarium, &
solidissimum propugnaculum, ut vide-
re est in *Aurifodin. nostra verb. Hunga-
ria, verb. Turcicum Imperium, & verb.
Vires Turcici Imperii, &c.* Ubi patet,
Turcarum Imperatorem existimare, to-
tum mundum suum esse, si Domus Au-
striaca sua esset. Quia est omni Rege po-
tentior, in qua consistit, & residet sa-
lus, & nervus Romani Imperii, sicut
anima residet in corpore. *La quale, ait
Boter. non cederebbe nè in moltitudine di
popoli, nè in ricchezza di tesori, nè in ma-
gnificenza di Città, nè in grandezza di
forze a i maggiori Regna della Christi-
tà, &c.* Hæc ille dict. loc. De Majesta-
te, & pompa, de divitiis, viribus, ac
regimine Imperatoris Turcarum. Vid.
*verb. Turcicum Imperium, & verb. Vires,
&c. pag. 1803. 1804. & 1805.* Ubi & hic
titulus pro magnitudinis notitia appo-
nitur:

P. II
 Imperator Achmetes filius Ibrahimi
 semper victor. Ego qui per infinitas gra-
 tias Omnipotentis, & abundantiam Mi-
 raculorum Principis Prophetarum, sum Im-
 perator Augustorum Imperatorum, distribu-
 tor Coronarum, ac Diadematum inter maxi-
 mos terræ Principes, Minister duarum Sa-
 cratissimarum, & Augustissimarum urbium,
 & pulcherrimarum totius orbis Mecca, &
 Medina, Protector sanctæ Hierusalem, Cu-
 stos Sepulchri Christi Domini, Asia, Africa,
 & maxima partis Europæ victricis nostro-
 se parte, scilicet Regionum, & Regnorum Gre-
 ciae, Themisuar, Bosnia, Segeti, N atolia,
 Caramania, Aegypti, omnisq; terræ Partia-
 rum, Curde, & Georgianorum, Porta ferræ
 Regionisq; Principis parvorum Tartarorum
 Cypri, Diarbequir, Aleppi, Arserum, Damas-
 Babylonis, Barzara, Arabiarum, Abech, Tu-
 nis, Tripolis, Barbaria, & plurimarum alia-
 rum Regionum, Insularum, fretorum, por-
 tuum, populorum, familiarum, generationum,
 & infinitarum myriadum præstantissimo-
 rum militum, qui sub nostro obsequio requie-
 cunt, & sub mea iustitia, qui sum Impera-
 tor N. filius Imperatoris N. & Imperatoris N.
 Gratiâ Dei refugium præcipuorum Principum

pum mundi, & asyllum honoratissimorum Imperatorum, &c. Nebulo nebulonum, esca Diaboli, tyrannus Christianorum, &c.

Prima Turcici Imp. sedes fuit in *Prussa* urbe Bythinæ, quæ postea Adrianopolim translata fuit, postremò Constantinopolim, in qua quidem urbe Regium est Palatium ambitus trium milliarium mœnibus clausum, & opportunissimo totius orbis situ gaudens, quod quidem vulgò *Seraglio* dicitur, in quo sunt viridaria amœnissima, fontes jucundissimi, fabricæ sumptuosissimæ, & innumeræ mansiones, seu cubicula ornatissima.

Intra hoc Palatium, seu Claustrum sunt minora claustra duo pro mulieribus, in quorum uno sunt propè 1500. mulieres, ex quibus 150. pro quotidiano Imperatori usu, quæ in aliud claustrum includuntur ad fœtus nobiles procreandos: Ducenti verò sunt, quibus Turca mandavit singulis quadrienniis per Græciam, VVallachiam, Bosniam, & Anatoliam, reliquasque ditiones suas colligere Christianorum pueros masculos ex singulis familiis tanquam decimas sibi debitas, quos Constantinopolim, Peram, Adrianopolim, &c. ad-

P 5

ducunt,

ducunt, & civibus educandos tradunt, ac
 minus elegantes in Bursia, & Caramania
 agricolis tradunt nutriendos, & cum ad
 octavum annum pervenerint, elegantio-
 res in *Saray*, id est, Palatium præcipuum
 Imperatoris Constantinopoli collocantur
 usque ad quingentos, ibique in literis, &
 armis, donec 20. annum compleverint,
 exercentur. Ex his eliguntur præter Aula
 Ministros, & Officiales, *Janitzari* pe-
 dites, quos ad 12000. ad sui custodiam
 habet Imp. ne à Christianis occidatur.

Ex Janitzaris spectabiliores electi *Spa-
 choglani* ad 3000. dexteram Principis, sin-
 guli 4. aut 5. equis servientes. Ex iisdem
Silichtar ad 3000. similiter 4. aut 5. equis
 servientes sinistram Principis latus tuen-
 tur. Post hos duos ordines *Spachoglan*, &
Silichtar equitant *Vlofagi*, 5000. ad dexte-
 ram Imperatoris, & 5000. ad sinistram, qui
 oēs ex Janitzaris, aut ex abjuratis Christia-
 nis, qui fideliter Beglerbego, aut Bassa
 servierunt, eliguntur. Post hos ultimi se-
 quuntur equites *Charipici*, id est, paupe-
 res, qui ex omnibus Provinciis Turcici
 Imperii, & diversis Nationibus Christianis,
 Persis, Mauris, Syris, Arabibus, Barbaris, &
 Tartaris sponte ad Imperatoris servitium

stipendii causa confluunt, ex quibus 2000. selectiores Imperatori serviunt. Item ante Imperatorem 200. *Mutaserachi* lanceam gestantes equitant, qui ex servis ob facinus aliquod egregium sunt manumissi, & in Nobiles Aulæ electi. Item post hos 30. *Chanseler*, id est, Caduceatores ante Imp. equitant, qui occursum populi prohibent, & viam Imperatori aperiunt, supplicationes quoque ipsi tradendas recipiunt.

Post hos proximè pedites *Solachi* qui arcum inauratum cum sagittis portantes 200. Imperatorem præcedunt, 200. sequuntur, & ex utroque latere 30. comitantur.

Juxta hos propè equum Imp. incedunt sine tibialibus, & calceis 100. *Peteler*, id est, Cursores, quos huc illuc in pace, & bello mittat. Hæc perpetua Imper. est custodia. Habet porrò per ditiones, ac Provincias suas in defensionem illarum alia præsidia. In limitaneis ditionū Christianorum sunt supra 10000. Janitzarorum. Intra Provincias autem Turcicas 9000. Janitzarorum sparsim commorantur, nulli Beglerbego, aut Bassæ subjecti, sed immediatè Imperatori, & liberi ab omni contributione. Est item per Provincias alia juvenus

disperfa ad 10000. ex qua suppleri poffunt, qui in limitancis Provincialibus ordinibus defecerint.

Reliquæ omnes copiæ militares præter dictas subsunt Beglerbegis, seu Bassis, qui sunt Rectores Provinciarum. Ita Theod. Sanduginus *de morib. Turcar. per tot.* Hanc rem Ptolem. Anton. Magin. & alii paulò aliter explicant; quòs vide in *Aurifod. nostra verb. Turcicum Imp. pag. 1727. & seq. & verb. Vires, præeminentia, & tit. Turc. Imp. pag. 1803. per tot.* Ubi totum illud Imperium cum incolis, & accolis descriptum reperies.

Verumenimverò hæc Turcarum deliramenta nullius sunt momenti respectu Imperii Romani, cujus Imperator non servis, & mancipiis, sed Regibus, & Principibus dominatur, non servit veneri, ac concubinis, sed unicam suam, & Majestofam habet Imperatricem, Augustam, & totius orbis Dominam castam, pudicam, sanctam, & timoratam, &c. Vide in *Aurifod. verb. Rex, & Imperator Rom. p. 1521.*

Tertium Majestatis locum post Christianorum, & Turcarum Imperatores, ac Reges Hispaniarum, & Galliarum, &c. sibi vendi-

vendicat *Magnus Cham* Tartarorum Imperator potentissimus, qui Presbyteri Joannis primogenito dat filiam, & contra regnat in omnibus terris, in quibus Nabuchodonosor, Darius, Balthazar, Arphaxad, Assuerus, & Romani in Oriente ab antiquo regnabant, quamvis per Turcam, & Persam regna sint mutata. De hoc agitur in *Aurifod. nostra juris prbl. verb. Turc. Imper. & verb. Vires, &c. ut supr.* Ubi perfidia Nicolaitarum inter Tartaros notatur, qui inter cætera prædicant, per misericordiam Dei adhuc dæmones esse salvandos, quæ credendi licentia, & *αυρονομία* Lutherum, & Calvinum extimulavit, & opera bona non prodesse persuasit.

Quartum locum obtinet magnus ille Princeps Abyssinorum, qui ab Europæis *Presbyter Ioannes* vocatur, cujus Imperium est in Æthiopia superiore, quæ est quinta pars Africæ, estque inter potentissimos totius orbis connumerandus, ex antiquissimo stemmate Davidis procreatus: Descendit enim hic Princeps à quodam filio Salomonis, qui *Meilach* vocabatur, & à Regina Saba vicina Abyssinorum Imperatori. Receperunt fidem Christianam sub Regina

na

na Candace, quo tempore Domus Caspa-
 ris coepit regnare, & florere in Æthiopia;
 & ab hoc Caspare post 13. generationes de-
 scendit *Ioannes* cognominatus *Sanctus*, is
 tempore Constantii Imperatoris, quia ha-
 redes masculos non habuit, relinquens Im-
 perium filio natu majori Caji fratris sui, in-
 vestivit Balthasarem, Melchiorem, filios
 que minores, unde sanguis Regalis mansit
 divisus in tres familias, Casparis, Balthasa-
 ris, & Melchioris, & ordinavit, quod Im-
 perium daretur per electionem uni ex his
 3. familiis, si primogenitus non extaret.
 Hic Rex ante adventum Turcarum erat
 post Romanum Imperatorem potentissi-
 mus inter Reges terræ, & obtulit Regi Por-
 tugallie una vice contra infideles, & hære-
 ticos 100000. drachmas auri, & militum,
 & annonæ quantum desideraret, etiam
 200000. si vellet. Potest namq; ut ait Al-
 varez, hic *Presbyter Ioannes* centena millia
 millium mittere in campum. Habet porro
 magnus hic Princeps Religionem quan-
 dam militarem equestris ordinis sub pro-
 tectione S. Antonii, cui quilibet Paterfam-
 tertium quemque filium è sua sobole, non
 tamen primogenitum consecrare, & of-
 ferre

ferre debet. Ex his seligit ille Princeps
 12000. nobiliores, & elegantiores pro sui
 custodia, reliqui fines Imperii ab inimi-
 corum, & gentilium Christianis insultan-
 tium insidiis defendunt. Et quamvis inco-
 læ Christi cultum observent, & *Papam Vi-*
carium Christi, ejusque summam in terris
 potestatem agnoscant, ac pleraque Sanctæ
 Romanæ Ecclesiæ, visibilis, & omnis erro-
 ris expertis dogmata admittant, in quibus-
 dam tamen à nobis Catholicis, & Ortho-
 doxis discrepant: Nam circumciduntur
 omnes etiam foeminae, atque etiam bap-
 tizantur ritu Catholico post 40. dies ab eo-
 rum natali: Quin etiam singulis annis ite-
 rum se se baptizare solent in die Epipha-
 niæ Domini, omnibusque baptizatis mox
 Sanctissima Eucharistia ministratur. Mis-
 sam quoque celebrant, sed Sacerdotes se-
 culares nubendi licentiam impetrare pos-
 sunt non à Legato Sedis Apostolicæ, sed
 ab ipso Principe *Presbytero Ioanne*; Mo-
 nachi non nubunt, sed servant perpetuam
 castitatem, paupertatem, & obedientiam
 juxta formam Romanæ Ecclesiæ: Jeju-
 nium Quadragesimale durat in Æthiopia,
 & per omnia Regna hujus magni Princi-
 pis

pis 50. diebus, quibus adeò se macerant, ut
 eo decurso vix movere se possint. De col-
 latione Sacrorum Ordinum, de Sacramen-
 torum administratione, Episcoporum or-
 dinatione, de Religiosis, & Laicis, deque
 eorum bonis, & redditibus, Primatibus, Ar-
 chiepiscopatibus, Episcopatibus, Canoni-
 catibus, Pastoratibus, de horis Canonicis,
 Nocturnis, Vigiliis, Missarum Solemni-
 bus, Sanctorum cultu, ac caeremoniis ipse
 Summus Presbyter, & Rex Æthiopiæ ad-
 eò eleganter, ac scitè disponit, ac si *Ceremo-
 niale Romanum, & Concilium Tridentinum*
 lustrasset. In itineribus equitat rubris cor-
 tinis altis, & longis, quæ eum undique cir-
 gunt, circumdatus, tredecim secum alta-
 ria viatica, seu lapides portatiles consecra-
 tos, quæ sunt eorum Ecclesiæ, in quibus
 summâ cum reverentiâ Sacri Sacerdotes
 Missarum solemnia peragunt, gestat in ca-
 pite coronam media ex parte auream, &
 mediâ argenteam, sicut & omnes Nubiani
 Presbyteri in honorem trium Regum co-
 ronati ad altare accedunt, crucifixum in
 manu tenens, facie aureo tulipantho vela-
 tâ. Nemo ad cortinam accedit, nisi tardis-
 simo gressu, ac profundissima inclinatio-
 ne

ñe, plurimisque caremoniis, Legatis Ro-
 mani Pontificis integram revelat faciem,
 Romani Cæsaris, qui tamen vix amplius
 eò usque ad Nilum, Abbassiam, & mare
 Rubrum pertingunt, ac Turcarum Am-
 basciatoribus mediam, reliquis verò mi-
 norem faciei partem, aut quandoque ex-
 tremitatem pedis extra cortinam osculan-
 dam porrigit, maxime propriis Regibus,
 ac Principibus sibi subditis, qui singulis an-
 nis novum homagium, ac juramentum
 Christianæ fidei particulari ratione præ-
 stare coguntur. In summa habent Abyssi-
 ni veneratione Sanctissimam Dei Matrem,
 & Virginem MARIAM, S. Thomam Apo-
 stolum, S. Antonium, aliosque Sanctos ab
 Ecclesia Catholica approbatos, & rece-
 ptos. Illorum Princeps seu Imperator
Ioannes Presbyter nullum habet Palatium,
 sed sub tentoriis degit quorum 6000. se-
 cum defert. Unde tota eius vaga Aula
 10. vel 12. ferè milliaria occupat, atque de-
 cies centum millia ad bellum instruit, ac
 insuper 50. Elephantes, Equorum verò, &
 Camelorū multitudinem innumerabilem.
 Præcipua ejus Regna ad Altam Æthio-
 piam pertinentia sunt circiter 14. nempè
 Q Berna-

Bernagassum propè Ægyptū, Tigremaon
 inter Nilū, & mare Rubrū, Tigrat, in quo
 est urbs *Cassimo* sedes olim Reginae Sabæ,
 Angoræ, Amara, Fatigar, Damut, in quo
 sunt Amazones mulieres bellicosæ, quæ
 arcibus utuntur, & Reginam habent, &c.
 contra Mauros, & Turcas continuò belli-
 gerant. Et ideò lex est apud Mauros, qua
 cavetur, ut nemo possit nubere, nisi
 Christianos occiderit. Titulum, & plura
 alia vide in *Aurifod. verb. Vires, pag. 180.*
 & *verb. Turcic. Imp. pag. 1711. & seqq.* Et
 apud Joan. Boter. in *Relat. de Presbytero*
Tomme, &c.

Post Romanos Pontifices, & Impera-
 tores de Cardinalibus Sacræ Romanæ Ec-
 clesiæ & Electoribus Imperii pauca agen-
 da restant, siquidem abundè de iis actum
 est *Aurifod. nostra iuris publici, verb. Ro-
 ma caput mundi, &c.* Ubi apparet inter
 alia Papam sub se habere intra urbem
 quinque Ecclesias Patriarchales dictas
 quæ sunt Ecclesia *S. Ioan. Lateranensis*
S. Petri Monasterium: S. Pauli intra mura-
ros urbis: S. Maria Maior, & Monaste-
rium S. Laurentii. His Ecclesiis diximus
 porrò assignatos Episcopos 8. Primus e-
Soma

Sum. Pontifex, reliqui sub eo. *Ostiensis*,
 qui Patriarcha Campaniæ, & Papam con-
 secrat, *Velletrensis*, sive *Valerensis*, *Portuen-
 sis* sive *S. Ruffina*, & *Secundæ*, *Sabinensis*,
Tusculaniensis, *Pranestiniensis*, & *Albanen-
 sis*. Iisdem Ecclesiis adsignatos Presbyte-
 ros Cardinales 28, videlicet: *Titulo S. Cru-
 cis in Ierusalem*: *Titulo SS. Joannis, & Pau-
 li*: *Titulo S. Stephani in Celio monte*: *Titulo
 S. Susannæ*: *Tit. S. Petri ad vincula*: *Titulo
 S. Priscæ*: *Tit. S. Syriaci in Thermis*: *Tit.
 S. Marcelli*: *Tit. S. Balbinæ*: *Tit. S. Grisogo-
 ni*: *Tit. SS. Marcelli, & Petri*: *Tit. S. Ana-
 stasie*: *Tit. S. Clementis*: *Tit. S. Potentia-
 næ*: *Tit. S. Martini in Montibus*: *Titulo
 S. Praxedis*: *Tit. S. Marci*: *Tit. S. Lauren-
 tii in Lucina*: *Tit. S. Mariæ in Transtibe-
 rina*: *Tit. SS. IV. Coronatorum*: *Tit. S. Sa-
 binæ*: *Tit. SS. Nerei, & Achillei*: *Titu-
 lo S. Sixti*: *Tit. S. Eusebii*: *Tit. S. Vitalis*:
Tit. Basilicæ 12. Apostolorum: *Tit. S. Lau-
 rentii in Damasi*: *Tit. S. Cecilie*. Iisdemque
 adjunctos Diaconos Cardinales 18. & Epi-
 scopos extra urbem in Campania mariti-
 ma, qui sunt *Agnaninus*, *Alatrinensis*, *Fun-
 danus*, *Tiburtinus*, *Sagninus*, *Terracinensis*,
Verulanus, *Feretinus*, *Soranus*, *Aquinus*, &c.

Q 2

Omnes

Omnes Eminentissimi, & Illustrissimi
Principes Sanctæ Dei Ecclesiæ columnæ,
& firmamentum, anchoræ, & candelabra
ante Pontificiam Majestatem lucentia, sic
ut Seraphini in cœlestibus, Barbat. *in tra-*
ctat. de præstantia Cardinalium, in l. q. 1.
& *in Aurifod. nostra, pag. 1324.*

Ad Cardinales proximè accedunt Sa-
cri Romani Imperii *Electores* Septemviri,
qui sicut Cardinales Regibus æquiparan-
tur, ut *in Aurifod.*

Electores sunt Status Imperii, à Sede
Apostolica jus eligendi Cæsarem habentes,
Majestatis constituendæ arbitri, ac præ
omnibus Sacri Romani Imperii Principi-
bus maximis prærogativis à Papa, & Cæ-
sare condecorati, Regibus haud minores.
Et quod hoc jus à Papa habeant, nempe à
Gregorio V. testatur Innocent. III. *in cap.*
Venerabilem, de elect. in Clement. Hieron.
Balb. *in lib. Singular. de Coronat. ad Caro-*
lum V. pag. 33. Ubi *Electores* à Gregor. V.
de Anno Domini 1002. ad instantiam Ot-
tonis III. Imp. constitutos scribit Petrus
de Andlo, & alii, quos vide *in Aurifod.*
nostra iur. public. verb. Ordo, Origo, & Offi-
cia Electorum S. Rom. Imp. pag. 1241. verb.
Membra,

Membra, ordines, & status S. R. Imp. iuxta Matricul. pag. 106 2. Item verb. Magistratus Suprem. seu Monarchia Sac. Rom. Imper. pag. 981. Item verb. Lex Regia Germania, sive de Capitulat. Cesar. pag. 924. Item verb. Imperii Romani initium, & progressus, eiusque caput, & membra, pag. 701. Et maximè verb. Electio Imp. quomod. fiat, pag. 419.

Fuerunt autem Electores *Moguntini* Sac. Rom. Imp. Archicancellarii Germaniæ 47. Primus fuit Willegisus patre Carpentario, à quo primum rotæ insignia, anno salutis 1002. à Gregor. V. creatus, usque ad Joannem Philippum à Schönborn, Collegii Decanum.

Trevirenses Sac. Rom. Imp. Archicancellarii per Galliam, & Regnum Arelat. 39. primus fuit Ludolphus è Duce Saxoniæ usque ad Carolum Casparum de Ley, *Aurifod. iuris publ. pag. 106 2. & seqq.*

Colonienses Electores Sac. Rom. Imper. per Italiam Archi-Cancellarii 47. à S. Heriberto, qui fuit primus, usque ad Serenissimum Baviaræ Ducem Maximilianum Henr. S. Sedis Apostol. Legatum natum.

Electores Bohemiæ Reges Sacri Romani Imperii Archipincernæ, à Vladislao Rege
 Q 3 usque

usque ad Leopoldum I. Imperatorem fuerunt 27.

Palatini Electores S. R. Imperii Archidapiferi 24. à Sigefrido è Duce Lotharingæ, qui fuit primus anno 1002. constitutus usque ad Fridericum exautoratum, & rebellem, à quo Electoratus transit ad Dominum Bavaricam, nempe ad Maximilianum, qui obiit anno 1651. & posteros, quibus tandem in tractatu pacis Monasteriensis admotus est Palatinus Archithesaurarius, vulgo *Erz-Schatz-Meister* / qui post Maximilianum I I. octavam locum obtinet, *Aurifod. iur. publ. pag. 1244.*

Electores Saxonie S. R. Imperii Archimarschalli à Bernardo Duce Angarie usque ad modernum Principem Joannem Georgium, qui fratri suo Christiano successit, fuere 25. hujus abavum Fridericum Carolus V. Imp. mandante Pontifice anno 1547. deposuit, quod contra Papæ & Cæsaris mandatum flagitiosum apostatam & sacrilegum adulterum M. Lutherum protegere, & alia attentare non desisteret. *Vide Aurifod. verb. Hæreticus.*

Electores Brandenburgici S. R. I. Archicamerarii fuere 37. ab Hugone Comite VVerni

VVertinensi a. 1004. à Papa Greg. V. creato usque ad modernum serenissimum Ducem Fridericum V Vilhelmum, quem clementissimus Deus unà cum Palatino, & Saxone ad avitam fidem Romano Catholicam, quam majores eorum sartam, & rectam conservarunt, reducere dignetur, quatenus ejusdem fidei, ac religionis fiant, quæ aliis. Electores imbuti sunt.

Cardinalibus, & Electoribus jure optimo accinguntur *Tessaraproti*, seu *Quatuor Viri S. R. Imp.* qui ex singulis ordinibus constituti. De quibus agitur in *Auris. nostr. iur. pub. verb. Quatuor Viri Sac. R. Imp. pag. 1462.*

Sunt autem secundum Matriculam primam sequentes in ordine:

- 4. Duces: Lotharingæ, Sueviæ, Bavariæ, & Brunsvvigæ.
- 4. Landgravii: Thuringiæ, Alsatiæ, Hassiæ, & Leuchtenbergii.
- 4. Marggravii: Badensis, Misniæ, Brandenburg. & Moraviæ.
- 4. Comites Imperii: Cliviæ, Sabaudia, Schvvartzenburg. & Zilli.
- 4. Burgravii: Strombergensis, Reineck, Magdeburg, & Norimberg.

Q 4

4. Equi-

- P. II
9.
- 4. Equites Imperii, oder Ritter: Andelau, Weissenbach, Frayvenberg, & Strundeck.
  - 4. Barones Imperii: Aldenyvalt, Thulis, & Rar, Westenburg, Limburg in Fran.
  - 4. Pagi: Bamberg, Ulma, Hagenovia, & Schlestadtium.
  - 4. Civitates Capitales: Lubeca, Aquisgranum, Metis, Augusta.
  - 4. Burga: Magdeburgum, Lucenburgum, Rotenburgum, Altenburgum.
  - 4. Rustici: Salisburgum, Constantia, Ratibona, Colonia.
  - 4. Vicarii Imperii: Brabantia, inferior Saxonia, Westria, Silesia.
  - 4. Domini Provinciales: Mediolanum, Padua, Scala, Mirandula.
  - 4. Mareschalli: Rappenheimb, Gelich, Meissen, Visting.
  - 4. Abbates Imperii: Murbach, VVeissemburg, Campidon, Fulda.
  - 4. Ritterlich: oder Gefürstete Graven des Reichs: Flandria, Tirolis, Altenburgum, Ferrara.
  - 4. Venatores Imperii: Meiss/Schavvenburg, Urach, Hurn.
4. Oppi-

4. Oppida, seu Vici, *Stecfelein* : Ingelheimb, ubi Carolus Magnus natus est, Altdorff, Liechtenavv, Dencendorff.
4. Famuli S. R. Imperii: Rabnavv, Arnspurg, Hirten à Fulck, VValdeck.
4. Montes, seu Berg: *Münsterberg/ Heidelberg/ Friedberg/ Nürnberg.*
4. Archiofficia, vulgò *Erzhämpter*: Kemnat, Marckdorp, Radach, VValtburg.
4. Domus Sac. R. I. Austriaca, Bavarica, Saxonica, & Braunsvviga. Plura vide in *Aurifod. nostra iuris publ. verb. Quatuor Viri S. R. Imperii.*

Correctus Ordo Potentissimorum Principum Electorum Sacri Rom. Imperii.

S. R. I. Archi-Præsules Moguntini.

1. *W*illegisus patre Carpentario, à quo primum Rotæ insignia, quibus ipse adjunxit:

*V*illegis recolas, qui es? & unde venis?

Q 5

Fuit

- 250 S. R. I. ELECTORES MOGUNT.
Fuit hic 1. Elect. S. R. I. obiitque 1008.
2. Erckenbold, ex Abb. Fuldensi ob. 1020.
3. Aribo ex Palat. Rheni decessit 1031.
4. B. Bardo de Oppershofen ex Abbate
Fuldensi, alter Chrysofomus, obiit 1050.
5. Luitpoldus obiit 1059.
6. Sigefridus Baro ab Eppenstein ex Abbate
Fuldensi obiit 1084.
7. VVeziilo obiit 1088.
8. Ruthardus ex Abbate Erfurd. ob. 1109.
9. Adelbertus 1. Dux Lotharing. ob. 1137.
10. Adelbert. 2. Comes de Sarbrug 1141.
11. Marcolphus obiit 1142.
12. Henricus Felix obiit 1153.
13. Arnoldus de Selenhofen, trucidatus à
civibus an. 1160.
14. Conradus Comes de Wittelspach à
Cæsare schismatico dejectus 1164.
15. Fridericus Frider. Imper. Cancellarius
ab ipso intrusus obiit 1180.
16. Conradus iterum, moritur 1205.
17. Sigefrid. Baro ab Eppenstein ob. 1225.
18. Sigefrid. 3. Baro ab Eppenstein prioris
nepos ob. 1268.
19. Christianus obiit 1251.
20. Gerardus Ord. Min. 1260.

21. We...

21. Wernerus Comes de Falckenstein obiit 1282.
22. Gerardus ab Eppenstein moritur anno 1340.
23. Petrus de Achzpalt obiit 1320.
24. Matthias Comes de Buochegg, ex Abbate Marbacensi obiit 1328.
25. Henricus 3 de Virnberg obiit 1353.
26. Gerlacus Comes de Nassau obiit anno 1371.
27. Joannes Comes de Luxenburg ob. anno 1373.
28. Adolphus Comes Nassovius moritur an. 1388.
29. Conradus 2. Comes VVeinsperg. obiit 1395.
30. Joannes Comes Nassovius ob. 1419.
31. Conradus 3. Comes Rheni 1434.
32. Theodor. Baro ab Erpach. 1445.
33. Dietherus Comes ab Isenburg dejectus an. 1461.
34. Alphonfus Comes Nassovius ob. 1475. revocatur Dietherus qui obiit 1482.
35. Albertus I. Dux Saxonix moritur anno 1484.
36. Bertholdus Comes ab Hennenberg obiit 1505.

Q 6

37. Iaco-

252 S. R. I. ELECTORES MOGUNT.

37. Iacobus à Liebenstein obiit 1508.
38. Uriel à Gemmingen moritur 1514.
39. Albertus Marchio Brandenburgus obiit 1545.
40. Sebastianus ab Heuffenstein obiit 1555.
41. Daniel Brendel ab Homperg ob. 1582.
42. VVolfgangus Camerer de Dalburg obiit 1601.
43. Ioannes Adamus de Bicken moritur 1604.
44. Ioannes Suicardus de Cronberg obiit 1626. 17. Sept.
45. Georg. Frideric. Greiffenklaui obiit 1629. 6. Iulii.
46. Anselmus Casimirus VVambolt ab Umstatt obiit 1647.
47. Iohan. Philippus à Schönborn Episc. Herbipol. Franciæ Orientalis Dux.

Archiepiscopi Trevirenses.

1. Elector fuit Ludolphus è Ducibus Saxonum 1002.
2. Adalbero, germanus, S. Kunegundis Imperat.
3. Minguardus, five Megingotus claruit 1008.
4. S. Pope

4. S. Poppo filius Leopoldi, Archiepiscopi March. obiit 1037.
5. Eberhardus Comes Palatinus obiit 1065.
6. Chuno, sive Conradus, caesus ab impiis 1066.
7. Udo Comes Nellenburgius moritur anno 1077.
8. Ado, quem nonnulli eundem cum superiore volunt obiit 1079.
9. Engelbertus obiit 1101.
10. Bruno obiit 1123.
11. Godefridus obiit 1130.
12. Meginherus.
13. Adelbertus electus 1132.
14. Hilinus, seu Hilius 1154.
15. Arnoldus obiit 1188.
16. Ioannes obiit 1213.
17. Theodoricus Comes de VViedt obiit 1242.
18. Arnoldus 2. obiit 1259.
19. Henricus 2. de Vinstingen obiit 1286.
20. Boëmundus à Vosperg obiit 1299.
21. Dietherus Comes de Nassau Ordinis Præd. obiit 1307.
22. Balduinus Com. Lucemburgius, Henricus 7. frater obiit 1354.
23. Boëmundus Comes de Sarbruck 1368.
24. Contra-

254 S. R. I. ELECTORES TREVIR.

24. Conradus Comes de Falckenstein obiit 1388.
25. V Vernherus Comes de Königstein obiit 1418.
26. Ottho Comes de Zigenhaim ob. 1430.
27. Rhabanus ab Helmstat.
28. Jacob Baro à Sirek 1436.
29. Joan. Marchio Badensis obiit 1505. de crepitis.
30. Jacobus 2. Marchio Badensis obiit anno 1511.
31. Richardus à Greiffenclau.
32. Joan. à Meznhausen obiit 1540.
33. Joan. Ludovicus ab Hagn. obiit 1547.
34. Ioan. Comes ab Ifenburg obiit 1556.
35. Joan. de Stain ob. 1567.
36. Jacob ab Elz ob. 1599.
37. Lotharius à Metternich ob. 1623.
38. Philipp. Christophorus à Söttern obiit 1652.
39. Carolus Casparus de Ley, &c.

S. R. I. Electores Colonienſe.

1. S. Heribertus obiit 1021.
2. Peregrinus obiit. 1036.

3. Her...

3. Hermannus Otthonis 2. ex sorore nepos.
4. S. Anno.
5. Hildulphus obiit 1084.
6. Sigevinus.
7. Hermannus electus 1089.
8. Fridericus electus 1112.
9. Bruno Comes Altenæ electus 1132.
10. Arnoldus claruit 1158.
11. Hugo claruit 1158.
12. Arnoldus Comes Geldria.
13. Fridericus Comes Altenæ claruit anno 1161.
14. Reinoldus Comes à Dassel, transtulit Mediolano 3. SS. Regum corpora.
15. Philippus ab Hemsberg 1187.
16. Bruno Comes Altenæ fit Monachus anno 1199.
17. Adolphus Comes Altenæ, & frater Brunonis.
18. Bruno de Segelbach.
19. Theodoricus Comes de Monte 1225.
21. Henricus 1232.
22. Conradus obiit 1261.
23. Engelbertus à Falckenburg.
24. Sigefridus de VVesterburg 1280.
25. Vichboldus Baro VVestphalus 1299.
26. Henricus de Varenburg.
27. VVal-

256 S. R. I. ELECTORES COLON.

27. VValramus Comes Iuliaci obiit 1349.
VVilh. Cenap. 1356.
29. Ioan. à Varenburg.
30. Adolphus Comes de Marca ob. 1367.
31. Engelbertus Comes de Marca 1368.
32. Chuno de Falckenstein.
33. Frider. Com. Somuerdensis obiit 1414.
34. Theodoricus Comes de Moërs obiit
anno 1462.
35. Rupertus Dux Bavar. obiit 1479.
36. Hermannus Landgravius Hassiæ ob-
iit 1508.
37. Philip. Comes de Dhuin.
38. Hermannus Com. de VVieda exau-
thoratus 1552.
39. Adolph. Comes Schaumburgius obiit
anno 1556.
40. Anton. Com. Schanmburgius Adol-
phi frater obiit 1559.
41. Ioan. Gebhardus.
42. Fridericus Comes de VViedt claruit
anno 1562.
43. Salentinus Comes ab Isenburg resi-
gnat 1576.
44. Gerhardus Dapifer de VValdpurg ex-
authoratur.
45. Ernestus Dux Bavarix electus 1583. ob-
iit 1612.
46. Fer-

S. R. I. ELECTORES PALAT. 257

46. Ferdinandus Dux Bavarix, Maximilianus Electoris frater, obiit 1650.
47. Maximilianus Henricus Dux Bavarix, &c. Episcopus & Princeps Leodienfis, & Hildesheimenfis.

S. R. I. Electores Palatini.

1. Sigefridus è Duce Lotharingix Mosellanix 1001.
2. Henricus cognominatus Hezelo Bavarix Dux.
3. Henricus Hezelonis filius natu major.
4. Conradus Franconix Dux, & Prorex.
5. Conradus Frid. Imp. frat. Dux Suevix.
6. Henricus Guelpho Com. obiit 1228.
7. Otto Vittelspachius obiit 1253.
8. Ludovicus Severus obiit 1294.
9. Rudolphus filius Ludovici 1319.
10. Adolphus Rudolphi frater.
11. Rudolphus Adolphi frater obiit 1327.
12. Rupertus 1. ob. 1385. Austriax alumnus.
13. Rupertus 2. Adolphi filius ob. 1398.
14. Rupertus 3. Ruperti 2. fil. postea Imp.
15. Ludovicus 2. Ruperti Imp. filius 1409.
16. Ludovicus 3. Lud. 2. filius ob. 1451.
- R
17. Phi-

258 S. R. I. ELECTORES PALAT.

- P. 11
9.
17. Philippus Ingenuus Lud. 3. filius 1501.
  18. Ludovicus Pacificus Philippi fil. 1544.
  19. Fridericus Pius obiit 1556.
  20. Ottho Henricus obiit 1559.
  21. Fridericus Simerensis obiit 1576.
  22. Ludovicus Friderici filius obiit 1283.
  23. Frid. 4. filius Ludovici obiit 1611.
  24. Frid. 5. qui quod se in Regnum Bohemix intrusit, depositus, & relegatus.
  25. Maximilianus Bavarus electus an. 1601. ob. an. 1651. & mansit Electorat. apud Bavarix Duces usq; modo, & semper.
  26. Maximilianus 2. Bavarus, Generalis Cæs.
-

S. R. I. Electores Saxonie.

1. Bern. Hermanni Bilingi filius, Dux Ansgaria obiit 998.
2. Bernardus 2. filius obiit 1063.
3. Ortholphus Bernardi 2. filius ob. 1078.
4. Magnus ob. 1106. Fundator 6. Monast.
5. Lotharius Com. Querfurt, postea Imp. obiit 1137.
6. Henricus Superbus Guelpho ducta unica Lothar, filia.

7. Hen-

S. R. I. ELECTORES SAXON. 259

7. Henr. Leo Superbi filius Generalis Cæs.
8. Bernardus Alberti Ursi Elect. Brandeb.
9. Albertus 1. Bernardi filius factus Monachus 1250. obiit 1260.
10. Albertus 2. Alberti filius ob. 1311.
11. Rudolphus 1. Alberti filius 1336.
12. Rudolph. 2. ob. 1370. in bello pro Cæs.
13. Venceslaus Rudolphi frater 1388.
14. Rudolphus 3. Generalis Imp. ob. 1410.
15. Albertus 3. fit Monachus 1416. ob. 1422
16. Fridericus Bellicosus, primus ex Misnensi linea, ob. 1428.
17. Fridericus Placidus obiit 1464.
18. Frider. Sapiens Cæs. Legatus ob. 1480.
19. Joannes frater obiit 1532.
20. Joan. Frid. à Carolo 5. depositus 1547.
21. Mauritius obiit 1153.
22. Augustus obiit 1586. in Legat. Cæs.
23. Christianus 1. obiit 1591.
24. Christianus 2. obiit 1611.
25. Joannes Georgius fratri successit.

S. R. I. Electores Brandenburgici.

1. Hugo Comes VVethinensis obiit 1001.
2. Theodoricus ex fratre nepos, pulsus ab Obotritis 1009. R 2 3. Sigi-

260 S. R. I. ELECTORES BRAND.

3. Sigifridus Marchio Stadenfis Relig.
4. Ottho Sigefridi filius obiit 1085.
5. Ottho junior prioris filius.
6. Rudolphi frater Otthonis.
7. Rudolphus 2. filius primi.
8. Albertus Ursus Comes Ascaniæ 1169.
9. Ottho Albus filius obiit 1198.
10. Ottho 2. primi filius ob. 1026.
11. Albertus Otthonis frater obiit 1221.
12. Joan. 1. obiit 1266. in Monast. Canda.
13. Ottho 3. frater Joan. obiit 1267.
14. Joan. 2. primi frater obiit 1283.
15. Ottho 4. Ioannis frater obiit 1298.
16. Conradus Ioannis filius obiit 1304.
17. Ioannes 3. Conradi filius
18. Waldemarus 1. Ioannis frater.
19. Waldemarus 2. primi nepos.
20. Joannes 4. obiit 1322.
21. Ludovicus Bavar. Lud. 4. Imp. filius
22. Ludovicus 2. Austriæ cliens ob. 1369.
23. Ottho Ludovici frater ob. 1379.
24. Carolus 4. post Imperator, qui multa
privilegia Electoribus concessit.
25. Sigismundus Caroli 4. filius.
26. Jodocus Moraviæ Marchio.
27. Fridericus Burggravius Norimb. 1441.
28. Frider. 2. fil. 3. ob. 1470.

29. Al

29. Albertus dictus Achil. Germ.
30. Ioan. 2. Alb. filius obiit 1469.
31. Joachim Ioan. fil.
32. Joachim Frid. fil.
33. Ioan. Georg. ob. 1598.
34. Joachim Frider. ob 1608.
35. Ioan. Sigismund. ob. 1619.
36. Georg. Wilhelm. ob. 1640.
37. Frid. V Vilh. de quo avitæ fidei spes est.

S. R. I. Electores Bohemia Reges.

1. Vladislaus primus Rex ob. 1045.
2. Predislaus 1126.
3. Vladislaus 2. obiit 1147.
4. Premislaus obiit 1231.
5. V Venceslaus 2. ob. 1252.
6. Ottocarus, occiditur à sicariis.
7. V Venceslaus, obiit 1305.
8. V Venceslaus 3. occisus 1303.
9. Henricus Comes Tyrol.
10. Ioan. Lucemb. fit Rex Bohem. 1312.
11. Carol. 4. post Imperator.
12. V Venceslaus 4.
13. Sigismundus Imp.
14. Albertus 2. Imp. ob. 1439.
15. Vla

R 3

15. Vla

262 S. R. I. ELECTORES BOHEM.

15. Vladislaus Alb. filius. ob. 1458.
16. Greg. Podiebradius exauctoratus 1458.
17. Matthias Huniades.
18. Ladislaus Casimiri Regis Pol. fil. 1516.
19. Ludov. Rex Hungar. & Bohem. 1529.
20. Ferdinandus Austr. Imp. ob. 1564.
21. Maximilianus 2. Imp. 1576.
22. Rudolphi 2. Imp. 1612.
23. Matthias Imp. ob. 1619.
24. Ferd. 2. Imp. 1637.
25. Ferd. 3. Imp. ob. 1647.
26. Ferdin. 4. Rex Roman. 1654.
27. Leopold. 1. natus, electus, & coronatus, vide pag. 201.

F I N I S.

INDEX